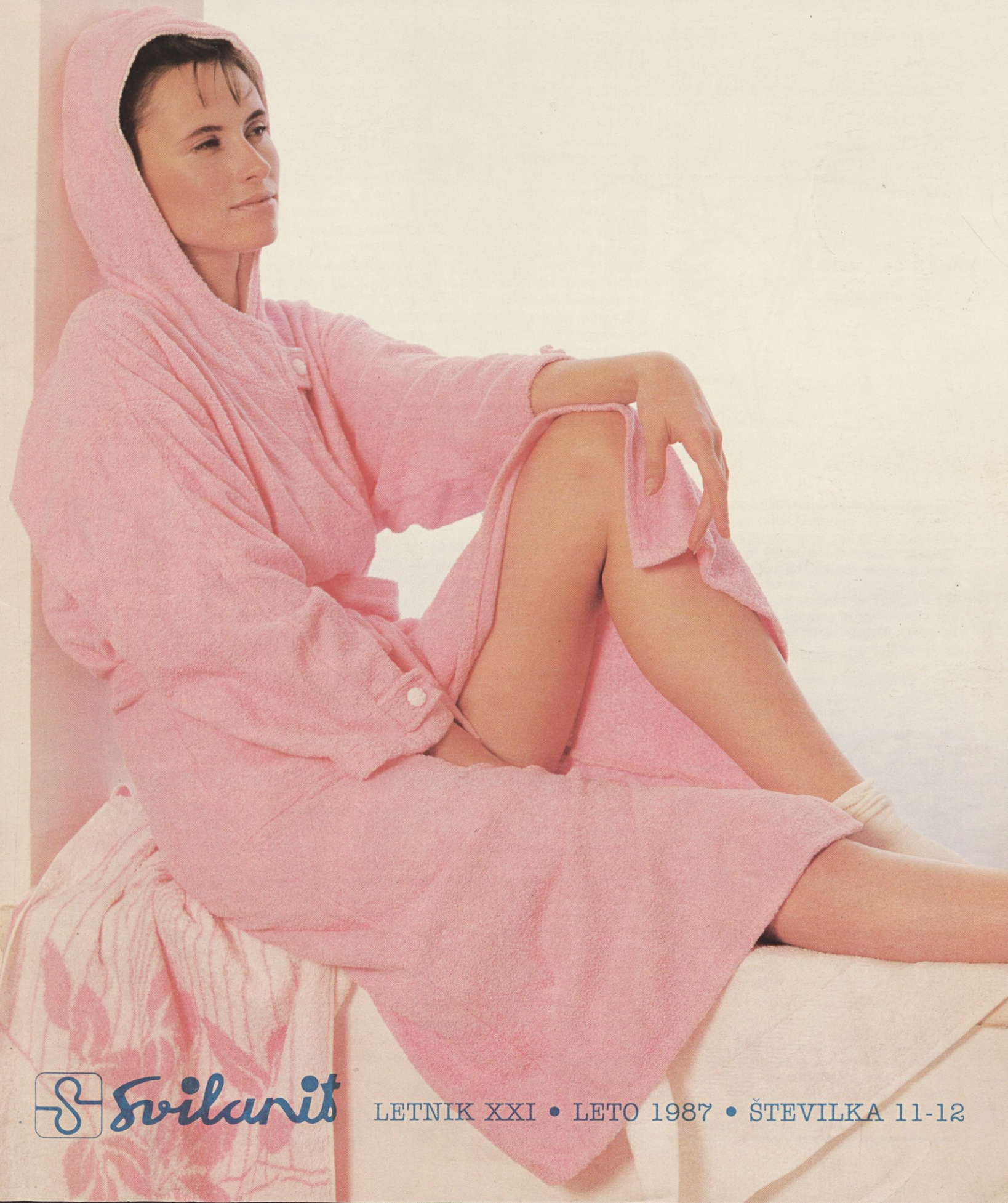

KAMNISKI

TEKSTILEC

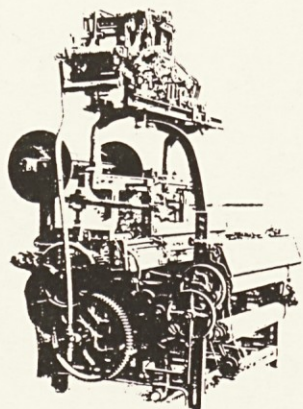

Svilanit

LETNIK XXI • LETO 1987 • ŠTEVILKA 11-12

Vsebina:

Osrednja tema: Moj 25. rojstni dan	1
Iz dela DPO in društev: Letna konferenca sindikata	7
Svilanit skozi leto 1987	8-17
Lutke na vrvcu niso krive za izgube	9
Informacijska tehnologija – ITMA '87	12
Vrhovi in vzori Svilanitovih športnikov	16
Prekrasen izlet z »napako«	18
Upokojili so se: Bogdan Seljak	19
Dobrodošli med nami: Alojz Turk	19
Za spominski album	20

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«
Letnik XXV. št. 11 – 12 1987
Glasilo delovne organizacije
»SVILANIT« Kamnik

Glasilo urejuje uredniški odbor
Anka Hubad, Anton Jerman, Janez Kimovec,
Marinka Gomiršek, Marinka Pinterič
Odgovorna urednica: Mija Senožetnik
Tehnični urednik: Ivana Skamen in
Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov
Grafična izvedba: Franjo Jereb – Idrija

OB NOVEM LETU

Hitro je minilo leto, saj nas le še nekaj dni loči do novega. Ko se ob tej priliki ozremo nazaj kakšno je bilo naše delo in rezultati, lahko mirno rečemo, da naš trud in prizadevanja niso bila zaman. Naši rezultati v devetih mesecih so po dohodku, kakor tudi po osebnih dohodkih na samem vrhu Tekstilne industrije Slovenije. Podobne rezultate predvidevamo tudi do konca letošnjega leta.

V devetih mesecih je bil celotni prihodek delovne organizacije v primerjavi z lanskim obdobjem dosežen z indeksom 213, dohodek z indeksom 184 in dosežena akumulacija 2.815.529.122 din. Pri teh rezultatih pa moramo primerjati revalorizacijske odhodke, ki predstavljajo veliko povečanje stroškov, katerih pa v preteklem letu ni bilo. Ti podatki nam nekoliko izkrivljajo primerjalno sliko, saj gre velik del teh stroškov v poslovni sklad, kar pa je razvidno le iz bilance premoženja. Proizvodnja je potekala v Svili po planskih predvidevanjih, v Frotirju pa je 0,6% pod planom saj novi stroji niso dajali rezultatov, kot se je predvidelo s planom, predvsem zaradi motenj klimatskih razmer, previsoko planiranih obratov strojev in še nekaj drugih razlogov. V minulem letu je bila oskrba s surovinami zadovoljiva saj je bilo na razpolago dovolj bombažne preje, kot že dolgo časa ne tako.

Na področju prodaje smo, kljub otežkočeni situaciji na trgu, uspeli plasirati naše proizvode, saj je bila zaloga gotovih izdelkov v devetih mesecih manjša kot v začetku leta, razen frotir plaščev, katere pa smo s posebno prodajno akcijo uspeli prodati. Zavedamo pa se težav, ki so na tržišču in so posledica padanja kupne moči potrošnikov in pomanjkanja denarja v trgovini. Poseben problem so večji sistemi v trgovini – grosisti; vztrajajo pri konsignacijski prodaji, Svilanit, verjetno edini met tekstilci pa vztraja in išče druge rešitve, da bi se izognil temu načinu prodaje. Ob tej priliki se je potrdila pravilnost naše poslovne politike, da smo držali v rokah celotni trg po celi Jugoslaviji in pri tem skušali biti čim bolj poslovni. Zato bomo tudi v bodoče, poleg dobrega proizvodnega programa, kvalitete in desseigna, posvetili vso pozornost trgu in njegovim potrebam.

Podobno kot na domačem trgu bodo tudi naši plani na zunanjem trgu realizirani, čeprav so tudi tu zahteve čedalje večje, tako po novih kvalitetah, kot tudi veliki pritiski na znižanje cen. Zavedamo se, da bomo svoj nivo obdržali le z dobro ponudbo in poslovnostjo, saj je konkurenca vsak dan hujša, predvsem iz Turčije in Portugalske. Da so bile naše usmeritve za izboljšanje in modernizacijo tehnološke opreme pravilne, nam potrjuje situacija, v kateri smo se kar naenkrat znašli, ko zunanji trg zahteva nove kvalitete in vzorce, katere s staro opremo ne bi mogli uresničiti.

Z novimi ukrepi ZIS-a s je rentabilnost izvoza nekoliko izboljšala, vendar nam velika devalvacija dinarja le ni prinesla toliko kot navidezno izgleda, saj je bila istočasno zmanjšana stimulacija izvoza kar za 15%, tako, da je sedaj posebno pri brisačah skoraj nepomembna.

Zavedamo se, da nam novi ukrepi ne bodo prinesli nič dobrega. Naše cene so zamrznjene, enako cene dobaviteljev surovin. Zavedamo se da se z devalvacijo dinarja dražijo uvozne surovine (bombaž) in da dobavitelji ne bodo zdržali pri zamrznjenih cenah in se bo ponovilo tisto, kar je že bilo. Zahtevali bodo višje cene, ki uradno ne bodo priznane, tako kot v obdobju »sivih« cen. Zopet se zna ponoviti, da bomo imeli težave zaradi pomanjkanja preje, zaradi maksimiranih cen in predvidenih težav pri nabavi bombaža.

Pomembno področje za naše poslovanje je devizna zakonodaja o kateri se veliko govori že dalj časa. Po rezultatih dosedanjih prizadevanj za ureditev devizne zakonodaje, tudi na tem področju ne pričakujemo nič dobrega, ker se trdovratno vztraja na starih pozicijah.

Še nekaj misli o investicijski dejavnosti za prihodnje leto. Zaradi situacije na tržišču ocenjujemo, da bomo morali posvetiti vse napore, da se bomo obdržali na trgu. To nas bo stalo tudi nekaj sredstev, katere bomo morali usmeriti za boljši plasma naših proizvodov. Drugi del sredstev pa bomo usmerili v izboljšanje naše tehnologije, predvsem na tistih točkah, kjer bomo dosegli nove in boljše kvalitete. Tretje področje pa je, da še naprej skrbimo za našo dobro likvidnost, saj brez te ni uspešnega poslovanja.

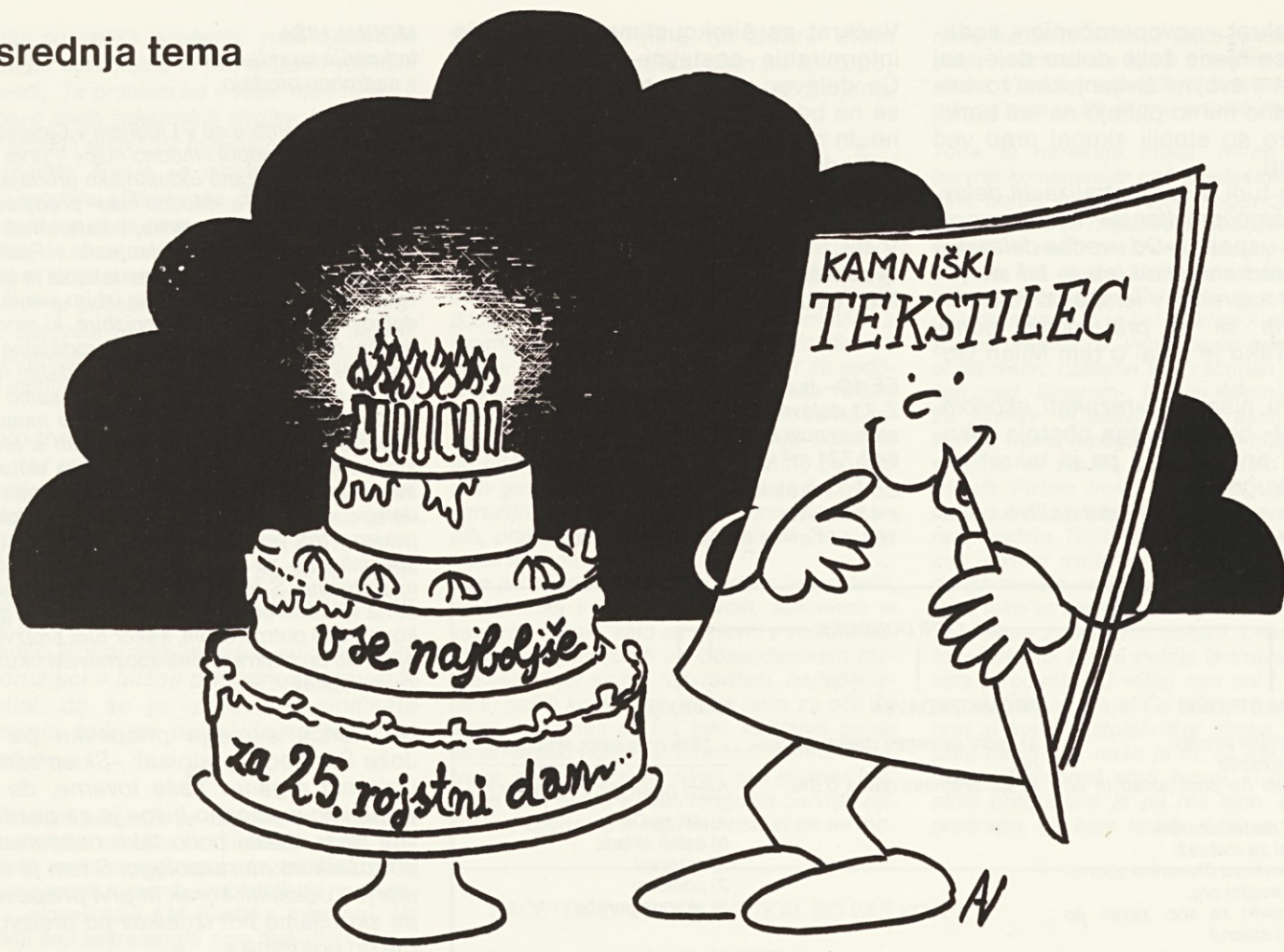
Ob zaključku želim, da pogumno vkorakamo v novo leto, zavedajoč se, da bo zelo težko in da nas čaka veliko napornih nalog, katere bomo premagali le z veliko slogom in trdim delom.

Vsem članom kolektiva želim SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1988.

Matija Jenko

Osrednja tema

MOJ 25. ROJSTNI DAN

Za njegov praznik smo mu kupili novo obleko – »Kamniškemu tekstilcu« namreč – tako bi morali zapisati že v prvi številki letošnjega tovarniškega glasila, ko smo ga tako praznje odeli: na prvo stran smo posadili zasanjano mladenko, ki je z mislimi bogvedi kje! Morda v začetku leta 1962, ko smo našega tekstilca prvič izdali v preprosti ciklostil tehniki.

A ni dovolj, da našega srebrnega jubila le praznje odenemo; v teh 25 letih smo mu posvetili toliko pozornosti in truda, da se že spodobi, da mu namenimo v zadnji letošnji jubilejni številki nekaj prostora. Pisalo se je leto 1962 in prvi list v koledarju še ni bil obrnjen, ko smo lahko prebrali prvi prispevek v tovarniškem glasilu:

Vsak začetek je težak. Morda so bili med nami pesimisti, ki so zmajevali z glavami ter smatrali, da ne bomo uspeli ali pa celo, da nam tako glasilo ni potrebno. Prepričani smo, da bomo s to številko dokazali tudi maloštevilnim pesimistom, kako potrebne naloge smo se lotili in da nam ne more in ne sme biti žal sredstev, ki bodo v bodoče potrebna zato. Te naloge smo se lotili s skromnimi

sredstvi, vendar obogateni z obilo dobre volje, kaji zavedamo se, da je v sistemu delavskega upravljanja služba obveščanja izredne važnosti. Zgrešeno je misliti, da je tako glasilo potrebno samo velikim podjetjem – nasprotno – smatramo, da velikost podjetja sploh ni in ne more biti ovira za to, ali naj ima podjetje svoje glasilo ali ne. Osnova mora biti današnji družbeni red in vloga neposrednega proizvajalca v vodenju našega gospodarstva. Res je, da večja podjetja lahko po zunanosti boljše opremijo svoja glasila, vendar pa ni nobenega razloga, da bi manjša podjetja vsebinsko zaostajala. Spričo take utemeljitve ne bo naloga uredniškega odbora samo, da uvršča med članke politične tekste, temveč predvsem ta, da preko glasila objavlja sodelavcem rezultate dela posameznih ekonomskih enot ter da z vseh zornih kotov pojasnjuje sodelavcem

enotne cilje podjetja. V tem glasilu bo imel sleherni sodelavec možnost, da izraža svoje poglede na posamezne probleme gospodarjenja ali pa ljudskih odnosov v podjetju. Uredniški odbor kot celota se bo z vsemi močmi trudil, da bo glasilo izhajalo pravočasno vsakega 15. v mesecu. Vendar v kolikor ne bo sodelovanja s strani ostalih sposobnih sodelavcev, bomo naleteli na težave, ki lahko resno ogrožajo nemoteno izdajo glasila...

Tako je zapisal naš upokojeni direktor tov. Marcijan in glasilu zaželel vrsto let plodnega življenja, s pestro in sodobno vsebino. Upamo, da ga nismo razočarali! Takrat je bilo v naši tovarni zaposlenih 369 delavcev: 111 moških in 258 žena, 4 vajenci in 2 honorarna. Tako je navajala v poročilu kadrovske socialne službe Mišič Danica, lahko pa smo tudi prebrali, kdo so se poročili v letu 1961:

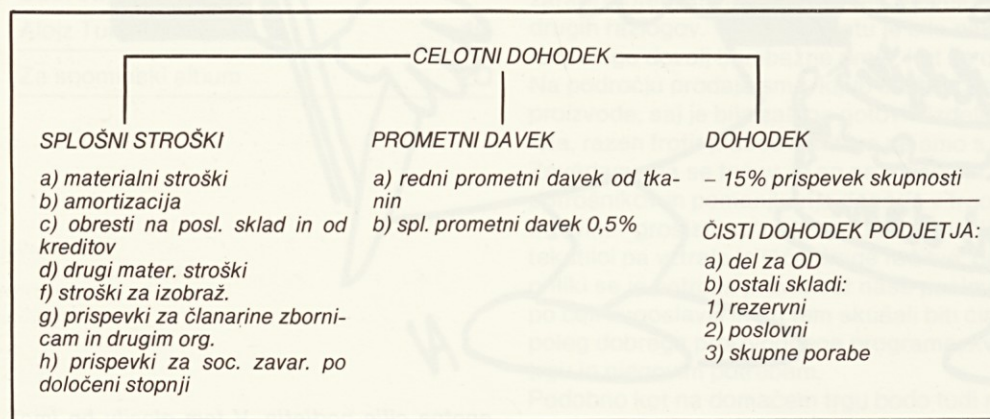
Tov. Kovačič Anica por. Bernot, Podjed Ivanka por. Pipan in Pipan Lovro, Burja Zinka por. Osolnik, Korošec Franc, Belšak Jožica por. Borec, Spruk Marija por. Zlatnar, Homšak Cecilija por. Marinič, Slanovec Cvetka por. Desnica, Grilc Marija por. Zarnik, Dosedla Tatjana por. Šavelj, Devetak Marjan, Okorn Tomaž, Grabnar Vinko in Mejač Ana por. Grabnar, Spruk Francka por. Martinc, Sušnik Štefanija por. Plahuta, Kozole Ljudmila por. Babnik, Drmal Elizabeta por. Balantič, Košir Anica por. Poravne, Balantič Andrej, Slapar Nikolaj in Likar Roman. Obilo sreče na novi življenjski poti!

Večini takrat »novoporočenim« sodelavcem so njene želje dobro dele, saj vemo, da s svojimi življenjskimi tovariši še vedno mirno plujejo na isti barki, na katero so stopili skupaj pred več kot 25 leti.

Pisali so tudi o »decentralizaciji delavskega samoupravljanja« kot garanciji dobrega uspeha. »Od uvedbe delavskih svetov pred enajstimi leti je bil storjen ogromen napredek v tempu razvoja proizvodnih odnosov...« Tako je pisal o tem Milan Golob.

Izpuščeni niso bili »rezultati ekonomskih enot« od njihovega obstoja (ekonomskih enot ali EE) pa je takrat minovalo drugo leto.

Objavljena je bila »shema delitve celotnega dohodka«:

Tako je shema prikazal direktor Marcijan in prav po šolsko poučno pojasnjeval vsebino posameznih sestavin. Med ostalim je zapisal: kaj so materialni stroški za posamezne enote, da so tudi drobni inventar med ostalim tudi košare in zaboji za prejo, vedra, in da so ostali stroški: papir, kreda, svinčniki; med materialne stroške pa so sodile tudi nagrade vajencem za delo v tovarni v času njihove učne dobe. Ker sem prepričana, da nam v dandanašnjem času manjka kakšna takšna šolska ura, bom z njegovimi besedami citirala pojasnilo k strošku amortizacije:

»Stroji se obrabljajo in izgubljajo na svoji vrednosti. Zategadelj vsako leto zmanjšujemo vrednost stroja ter zato pravimo, da del vrednosti stroja odpisemo. Ta odpisana vrednost je amortizacija (letna). Amortizacija je strošek, ki nastane radi obrabe stroja in ga podjetje vkalkulira v celotni dohodek. Višina amortizacije (obrabnina) je za posamezno osnovno sredstvo (stroji, zgradbe) predpisana po posebnih stopnjah. Tako na primer znaša za tekstilne stroje 5% od nabavne vrednosti.

N.pr.: Vrednost stroja je 100.000 din
5% letni odpis 5.000 din

Sedanja vrednost je 95.000 din
Odpis stroja se vrši vsako leto in to vedno v isti višini, vse dokler nismo izrabili v amortizacijskih sredstvih toliko denarja, kolikor je bila nabavna vrednost stroja – torej v našem primeru 100.000 din v 20 letih...

Večkrat se širokoustimo, kako da je informiranje sestavni del odločanja! Če delavec ve, o čem odloča, potem se ne bo počutil odtujenega od tovarne. In naš upokojeni direktor Marcijan je vedel za to modrost. Zato je svoj prispevek nadaljeval še v naslednjih številkah »tekstilca«...

V tej znameniti prvi številki glasila so si zadali »naše naloge v letu 1962«:

Med ostalimi tudi te:

EE 10 – tkalnica Perovo:

Z 71 delavci naj bi izvršila naslednji plan: (v stari in novi tkalnici):

642.771 m² in 10.917.673 tisoč votkov

EE 20 – tkalnica Mekinje:

z 48 delavci

161.111 m² in 5.378.084 tisoč votkov

EE 30 – tkalnica Šmarca:

Z 86 delavci (na že obstoječih strojih, nočno izmeno v 7 mesecih in novimi stroji)

472.517 m² in 8.334.795 tisoč votkov

EE 11 – tiskarna:

Z 39 delavci naj bi potiskala 376.908 tm

EE 12 – barvarna

Z 17 delavci naj bi pobelila, pobarvaral in obedlala 270.000 kg preje in 329.892 tm blaga

EE 13 – konfekcija

Z 52 delavci naj bi izdelala 1.381.948 kom konfek. izdelkov

Vsi, ki se na votke in kvadratne metre zastopijo bodo znali poiskati razliko v količini proizvodnje v primerjavi z današnjimi časi, za laike pa bom citirala besede tov. Jenka Matija, ki je v januarski številki leta 1962 gornje številke takole pojasnjeval: »Če primerjamo plan proizvodnje v letu 1962 s planom v letu 1961 se je ta povečala za 54 % (!), plan delovne sile pa le za 16 %. Iz tega je razvidno, da se bo proizvodnja bistveno dvignila, delovna sila pa le malo, kar gre predvsem na račun novih strojev večjega koriščenja notranjih rezerv in večje storilnosti. Prepričani pa smo, da bomo ta plan še prekoračili, če le ne bo motenj zaradi višje sile...«

Iz te prve številke se lahko tudi prepričamo, da »Svilanit« ni nikoli zanemarjal vključevanja v trgovske delovne organizacije. O tem priča naslednji prispevek:

MODNA HIŠA

Industrija se vključuje v nadrobno prodajo

Dne 11. decembra so v Ljubljani v Cigaletovi ulici slovesno odprli »modno hišo« – prvo tovrstno specializirano industrijsko prodajalno v naši republici. Ta »Modna hiša« predstavlja docela novo obliko trgovine, v kateri nudi 35 industrijskih podjetij, včlanjenih v Poslovnem združenju proizvajalcev tekstila in konfekcije, potrošnikom najširšo izbiro svojih izdelkov in to po načelu samoizbire, ki mnogo olajša nakup. Otvoritev take prodajalne je dogodek izrednega pomena za nadaljni razvoj in modernizacijo trgovine ne samo za Ljubljano, temveč za našo trgovino nasploh v okviru vse države. S tem načinom si industrija vedno bolj uspešno prizadeva vključiti se v neposredno nadrobno prodajo svojih izdelkov. »Modna hiša« v Ljubljani je sodobno urejena trgovina tipa veleblagovnice, ki je specializirna za tekstilno blago, konfekcijo in pletenine. S to »modno hišo« stopa industrija v neposreden stik s potrošniki, kar bo v korist tako potrošnikom, kakor tudi proizvajalci, ki bo po najkrajši poti spoznavala okus in želje kupcev...«

Na koncu svojega prispevka pa je Jože Škerlec še pripisal: »Sklep samoupravnih organov naše tovarne, da se vključimo v »modno hišo« je za pozdraviti. Naši izdelki bodo tako neposredno potrošnikom na razpolago. S tem je tudi storjen odločilni korak in prvi prispevek, da skrajšamo pot izdelkov od proizvodnje do potrošnika...«

Kar verjeti ne morem, da je minilo že toliko let od tistega, za mene silno pomembnega dopoldneva, ko sva se s sestro z vlakom odpeljali v »belo« Ljubljano, seveda naravnost proti Modni hiši, kjer sem z odprtimi usti občudovala prekrasne izdelke. In celo dotakniti sem se jih smela!

O »tekstilnem vzorčenju – z modo ali brez nje« se je razpisal naš sodelavec, zdaj zunanji, takrat pa »t'pravi« sodelavec Peter Pečevnik. Med ostalim je razmišljal:

KAKŠEN JE ODNOS TEKSTILNEGA VZORČENJA NAPRAM MODI V NAŠEM PODJETJU

Točen odgovor na to vprašanje ne bi bil pravi, če bi rekli, da je vzorčenje v koraku z modo, prav tako pa ne moremo reči, da je vzorčenje popolnoma svojeglavo in indiferentno do mode. Da je tako, in da ni točno ne prvo ne drugo nam potrjuje več dejstev. Morda se bo kdo celo vprašal, kaj delamo v našem podjetju takega, da bi morali iti v korak z modo? Kar pogledajmo naprimer naše izdelke iz svile. Vsi naši artikli iz te surovine (kravate, šali zavese, pregrinjala), zahtevajo čim tesnejši korak z modnimi novostmi sezone (velikost vzorca, modna barva dezena). Pri teh nujnih vsakodnevnih zahtevah tržišča po pestrem asortimanu pa se pojavljajo za preke. Trenutna zahteva pri kravatem vzor-

čenju so velika sosledja, naši žakardski stroji pa dovoljujejo le 1/3 željenih velikosti sosledij. Ta problem bo v veliki meri rešen z nabavo novih žakardskih strojev. Na gledkih žakardskih statvah z minimalnimi tehničnimi možnostmi tkanja se momentalno izdeluje zelo prodajni artikel voile. Če pa se bo modna zahteva uprla temu artiklu, bo težko najti artikel, ki bi se mogel izdelovati na teh strojih in ki bi bil iskan na tržišču. Poleg teh muhavosti je posebno vprašanje svilenih surovin. Surovine naročamo za leto dni naprej. To povzroča mnogokrat težave pri sestavljanju modnih barv.

Tako torej o modi in našem odnosu do nje, ter možnostmi v letu 1962... Pisalo pa je tudi o »o vlogi in mestu ZK v novih pogojih«, Andrej Drmal pa je ti stega leta pisal, kakšni naj bodo člani ZK, »da bodo opravičili zaupanje, kate rega uživa ZK pri naših delovnih ljudeh.« Slavko Poljanšek je pisal »o sindikalni podružnici v bližnji prihodnosti« in ugotavljal, da se je »dejavnost sindikata razširila tudi na polje idejno politične vzgoje«...

»V našem podjetju je zaposlena večinoma podeželska mladina... Razdeljeni po treh obratih se ne morejo pogosto sestajati, da bi se pogovorili o raznih problemih, ki nastopajo v organizaciji LM (ljudska mladina). Na zadnji seji sekretariata smo diskutirali tudi o decentralizaciji aktiv LM vsaj po obratih, če že ne po EE. Mnenja smo bili, da bi bilo najbolje decentralizirati aktiv po obratih. Tako bi se razdelili na tri skupine: Perovo, Meki nje in Šmarca, katere bi vodili samostojni sekretariati... S tem bi bila omogočena večja aktivnost mladincev. Mladina določenega obrata, lahko tudi samo ene izmene bi se sešla med odmorom in se pomenila o raznih problemih. V prijetnem, prijateljskem pogovoru se da veliko več povedati in napraviti, kot pa na neznansko dolgih in utrudljivih sestankih. Večkrat smo že razpravljali o prostorih, ki so določeni za družabno izžviljanje članov kolektiva. Pri nas je o tem kaj malo slišati. Saj nimamo niti enega prostora za sklicevanje sestankov komiteja...«

Tako se je o problemih mladinskega aktivna razpisal Pavel Žavbi, ko se je začelo pisati leto 1962. Na koncu našega »novorojenega« jubilaranta je Miha Lap še zapisal »novice iz Tekstilnega obveščevalca«, zabavni kotichek na zadnjih straneh pa je vseboval: dva rebusa, križanko in posetnico. Za piko na i je bilo čisto na koncu skromno pripisano: *glasilo bo izhajalo vsakega 15. v mesecu. Urejuje ga uredniški odbor: Pavlič Avgust, Brodnjak Henrik, Mišič Danica, Pečevnik Peter, Gregorič Anica, Mubi Katarina in Lap Mihael.*

Ko sem listala še po ostalih številkah Kamniškega tekstilca iz leta 1962, so se mi nekateri prispevki zdeli zanimivi za objavo. Pojdite z njimi v leto 1962

in obudite spomine na dobre stare čase, mlajšim sodelavcem pa tako ponujam »zgodovinsko urico« iz življenja tovarne pred 25 leti:

VTISI S SEJMA »MODA 1962.«

Moda! Moda, ki tiranizira svet, ženske in moške, mlade in stare, moda, ki kraljuje že od davnih dni vsemu človeštvu, je spet razburila posebno ženski svet naše ožje domovine z lepimi, manj lepimi in »groznimi« modeli na modni reviji, ki jo je priredil Center za sodobno oblačenje ob času sejma »Moda 1962«. Morda je človek sodobno oblečen, če navleče nase katero od tistih »grozljivih« oblek, ki so bile prikazane na reviji, prijetno pa tisto prav gotovo ni, ne na pogled ne za žep. To o »grozljivih« modelih. Videli pa smo precej lepih, praktičnih in sodobnih oblačil. Sami ste videli in sami sodite!

Ker pa ni moda samo v krojih in modelih, ampak tudi v barvah, vzorcih, surovinah in vezavah tkanin, smo se ustavili v velikih razstaviščnih paviljonih na Gospodarskem razstavišču, kjer so bili razstavljeni najlepši izdelki naših kolektivov. Prava paša za oči! Že sami aranžmaji so bili taki, kakršnih še do sedaj ni bilo videti na nobenem sejmu. Rože, trava, zelenje, drevje, živali, luči in vmes blago in spet blago v vseh mogočih barvnih odtenkih. Gledamo z odprtimi usti in se ne mo-

remo načuditi, kako je naša tekstilna industrija napredovala kljub staremu strojnemu parku. Vzorci presenečajo, barvne kombinacije so sem in tja skoraj preveč drzne, divje.

Toda to narekuje moda. Mirne pastelne barvne kombinacije nas navdušujejo. Pletenine, perilo, čevlji, torbice, nogavice, otroška oblačila, vse je najlepše, najboljše in vendar včasih le malo pretirano »Modno«. Ustavili smo se kot opazovalci pred razstavnim kotichek, kjer piše »Svilanit« in prisluhnimo obiskovalcem, to je tistim, ki so kupci razstavljenih predmetov. Vsak, pa še tako površen obiskovalec obstane ves začuden in navdušen pred »Biserom«, težkim tiskanim blagom za zavese. »Čudovito! Prekrasno! Vendar, vendar nekaj lepega! Najlepše blago za zavese! to so vzkliki, ki kar prijetno zvenijo v ušesih. Potem frotir! predvsem ugajajo kopalni-jutranji plašči, tako vzorčno, kakor zaradi modela. Slišiš pohvalo za brisače, strižen – velur frotir pa priteguje obiskovalce, da ga morajo malo »pošlatati«. Navdušenje! Prav tako se ženske roke z bojzornijo dotikajo brokata za večerne obleke. Lepo, čudovito! »Svilanit« Ali ne delajo le kravate? (Kravata ni copata...) »Glej tam so! Lepe, lepe so, kar vse od kraja! Če bodo v trgovini, najprej si kupim tistole!« Kar stiska te v grlu! Delo naših rok, naše je to, za kar slišiš pohvalo. Prisluhneš stari ženicici, ki govori »Tistole pregrinjalo je pa res lepo. Če ne bo predrago, ga bom kupila. Lep vzorec je in

ZAČETEK ZAČETKA, KO TKAL BO VAŠ VOTEK

Naj se predstavim: Vaš VOTEK sem. S kostmi in z mesom in zaenkrat s skoraj prazno glavo, poskušal bom skrbeti, da popravimo napake, napisal vam bom tudi kakšno fletno za zabavo. Prihajam k Vam z veliko željo, skoraj s prošnjo, da razumeli bi in ne jezili se takrat, ko bom pred Vas iztresel svojo krošnjo.

Kot v tkalnici prepleta Vam osnovne niti hitri votek prihajam s prošnjo: Vsa pisma Vaša, Vaše želje bodo mi napotek kako naj se prepletam jaz med Vami, ki vsak od Vas je nit celoto. Saj nisem domišljjav, če rečem, da skušal bom pomagati Vam tkati uspehe vsake delovne enote.

Vse žalostne in smešne dogodivščine, ki se zgodijo v Vašem kolektivu, mi precej sporočite, In prosim še: Zares, z besedo častno mi, da boste le resnico govorili – obljubite, ker rad bi le pomagal, kolikor bom zmožel, jaz, Vaš mali, komaj še rojeni VOTEK, da me preklinjal kdo ne bo, ko bom mu niti štel, novorojeni jaz sirotek.

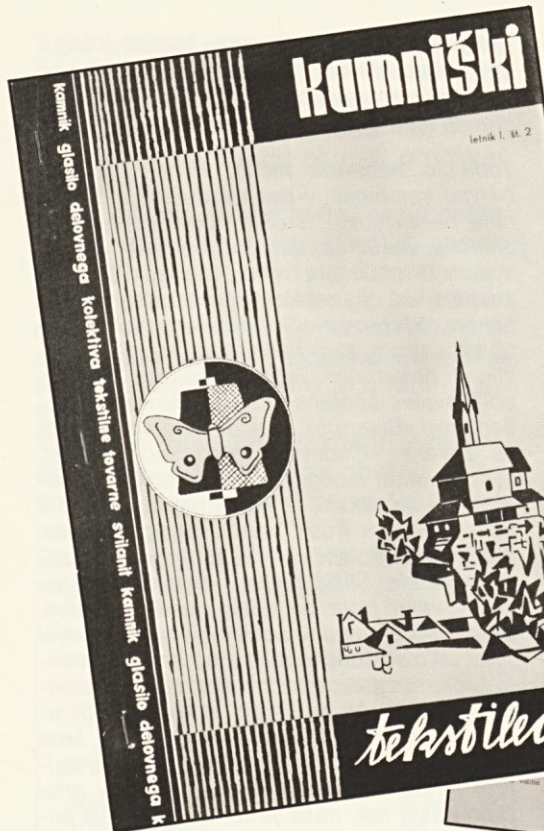
Vsi delamo: ljudje in stroji; zato poskušal bom, da bo pisanje moje v zabavo Vašo. Če koga bom pomočil zaradi česarkoli v pisunsko svojo kašo, naj bo pravičen: kar tristo niti reče, bo kakor z žebli tristicolskimi pribito že držalo, le jaz bi rad pisal bi le tisto, kar bo iz Vaših src skrbi pregnalo.

Dopise pošiljajte na naslov:
Kamniški tekstilec – za VOTEK

Nadaljevanje začetka!
Kdo se joče v obratu na Perovem?
Mreža na odbojgarskem igrišču,
komaj, komaj diha reva, čaka,
da spomladi bo končala na gnojišču.

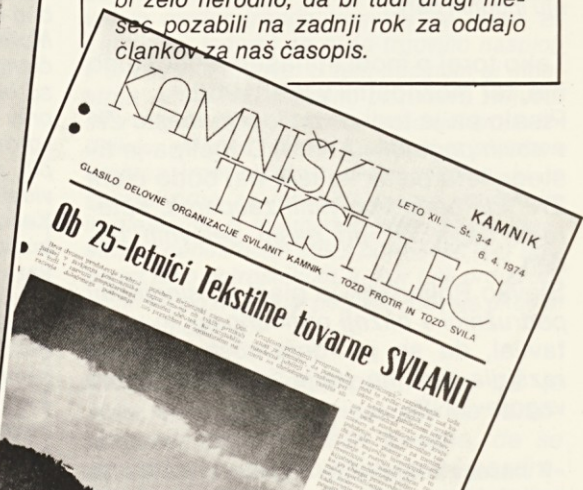

Vas pozdravlja Vaš VOTEK

IZGUBLJENO:
Več kot polovica članov uredniškega odbora je pred 20 dnevi na relaciji Nova vratarica – Uprava – Skladišče izgubila spomin. Ker se isti smatra kot prazgodovinska vrednost, se naprošajo poštenu najditelji, naj ga proti dobri nagradi vrnejo. Škatlice lahko obdržijo.

OBVESTILO:
Lastniki zgoraj omenjenega izgubljenega predmeta se naprošajo, da naj ga v bodoče skrbno čuvajo, kajti bilo bi zelo nerodno, da bi tudi drugi mesec pozabili na zadnji rok za oddajo člankov za naš časopis.

barve so tudi mirne.« Za seboj začudenje: «Ali niso to take, ki jih delajo le v Italiji? Pa so res lepe in tako lepo padajo» Takoj veš, da gre za voile blago za lahke zavesе. Saj je res da je tudi po kvaliteti vredno pohvale. Dobro apretirano je in vesela bo takih zaves vsaka gospodinja, ki hoče imeti lep dom. Slišiš še pohvalo za šale in preslišiš kritiko, ki je malo, največ na račun trgovine, ki takega blaga ne prodaja in žal nam je, ker bi malo večji razstavni prostor še boljše pokazal naše delo.

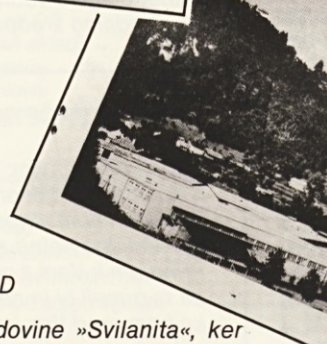
Na koncu se vprašam: »Ali smo uspeli?« Smo! Štiri zlate in ena srebrna medalja ni malo ob tako močni konkurenci. Vesel odhajaš in lepo ti je ob misli, da je vse to ustvaril naš kolektiv. In že se vprašaš, kaj in koliko še lepšega bomo položili na oltar Mode prihodnje leto.

Zato: še veliko novih, lepih in kvalitetnih izdelkov!

Peter Pečevnik

DRUŽBENI STANDARD

Ne mislim pisati zgodovine »Svilanita«, ker bo verjetno to snov obdelal kak drugi pisec, temveč bi podal nekaj misli o družbenem standardu našega podjetja. Ako pogledamo nekaj let nazaj, vidimo, da naše podjetje le ni novo rojeno, obstoja že lepo število let. Za primer našega 10 – letnega jubileja naj bodo naši priznani artikli. Ko pogledamo iste strani vidimo, da je bil ustvarjen zelo velik na-

REKORDI!

V mesecu marcu 1962. je dosegla naša komerciala izreden uspeh. Prodanih je bilo za 116,613.244.- Din naših izdelkov. Celoten promet z uslugami pa je znašal 118,595.685.- Din. Če upoštevamo, da je na tržišču s tekstilnimi izdelki vladala stagnacija, na kar je malo vplivala tudi nova uredba o poravnavanju medsebojnih obveznosti med gospodarskimi podjetji, potem je ta uspeh še bolj razveseljiv. Trgovina v zadnjem času namreč vse bolj previdno kupuje, to je čim manjše količine in v čim krajših dobavnih rokih.

Kako napreduje prodaja naših izdelkov po mesecih v tekočem letu ter v primerjavi z lanskim letom, nam prikazujejo naslednji dosežki:

Mesec	Leto 1962	Leto 1961	
Januar	102,410.553.-	75,845.209.-	135 % + usluge
Februar	106,156.946.-	83,272.574.-	127 % + usluge
Marec	116,613.244	69,237.882.-	168 % + usluge
Skupaj	325,180.743.-	228,355.665.-	142 % + usluge

Naš prodajni oddelek si je za mesec april zadal novo nalogo:
»Preseči rekorden promet v mesecu marcu!«
Čestitamo in želimo mnogo uspeha.

Jože Škerlec

predek, saj se brutto produkt veča iz leta v leto.

Naj se povrnem na naslov in podam nekaj primerov in opišem koliko je bilo narejenega v pogledu družbenega standarda naših zaposlenih članov kolektiva. Minila so dolga leta, od kar je delovni kolektiv začel s samoupravljanjem. Ko pa pogledamo zapisnike sej DS pa lahko vidimo, da smo večkrat zahtevali dvig družbenega standarda, predvsem gradnjo stanovanj, družbene prehrane in prevoz oddaljenih delavcev na svoja delovna mesta. A kljub večkratnim zahtevam nismo uspeli. To pa zaradi tega, ker so bili naši vodilni uslužbenci domačini iz Kamnika in teh potreb na svoji koži niso občutili. Imeli so vsi lastna stanovanja, blizu službo, pa

tudi pravočasne redne prehrabene obroke. Niso pa pomislili na svoje sodelavce, kateri so trpeli brez stanovanj, po več kilometrov oddaljeni od svojega delovnega mesta in tudi po več ur brez tople hrane. Velikokrat smo se spraševali, zakaj toliko bolniškega izostanka?

V zvezi z gornjim naj omenim, da se je vse to kar omenjam znatno spremenilo z menjavo naših vodilnih uslužbencev. Sedanji imajo drugačne odnose in poglede do sodelavcev. Takoj se je pričelo z mislijo o gradnji lastne družbene prehrane, katera bo tudi v letošnjem letu uresničena. Tudi za prevoz oddaljenih delavcev se je poskrbelo, saj imamo primere, da so se oddaljeni delavci že vozili v zimskih mesecih z avtobusi na svoja delovna mesta.

Tudi najtežje vprašanje je naš DS na pobudo našega vzornega direktorja začel reševati tako, da se je pristopilo k gradnji 5 družinskih stanovanj, z lastnimi ostvarjenimi sredstvi in s pomočjo posojila iz občinskega stanovanjskega sklada. Potrebno bo misliti tudi na našo zaposleno samsko mladino glede gradnje samskih stanovanj.

Mislím, da ne bo odveč, če omenim, da bi se v bližnji prihodnosti namenilo nekaj sredstev tudi bodočim graditeljem lastnih stanovanj, seveda ko bo za to dovolj sredstev. V zvezi s tem bi bila vsekakor dana širša možnost za rešitev našega stanovanjskega problema.

Franc Grden

DELITEV MILIJARDE

Zopet se je prismejav
Gustl, vaš nepridiprav.
Ne bom preveč se mudil
ker sem pozno se probudil.

Minilo je že nekaj dni
odkar smo se videli.
Da preljubi moji dragi,
naj začnem na tej podlagi.

Praznik naš je pač minil,
lep je bil in zanimiv.
Naj še enkrat si v spomin
cel potek zdaj obudim.

Najprej s športom smo pričeli,
da bi preje se ogreli.
Kdor je plah in preveč cagav,
ta še ni nikoli zmagal.

Tam ti nekdo žogo meče,
drugi pa za vrv vleče:
daj, potegni, mila Jera,
zdaj se gre za kišto pera.

Polži pa kot vedno urni
bili so najbolj kulturni.
Ne prehitro, tu narobe –
kdor bo prvi, gre po gobe.

Tam za ograjo primojduš
dosti metkov, malo puš,
vsakemu se zdaj mudi,
da si tarče prestreli.

V sindikalni sobi pa,
šah se vse povprek igra,
vsem šahistom naj za mušter
Zajc bo in pa Slavko Šuštar.

Tek v žaklju to je špas,
izgledaš kakor kontrabas
tu pa tam se kdo zvali
tremo v sebi zataji.

Ko je pa tekmovanja dost
pridi bližje, dragi gost,
tam pred vhodom še en paznik
dobro ve, da imamo praznik.

Ko pa pridemo v dvorano
vse je lepo in svečano,
dok na mizi vinčka ni
vsak še kar pri mir' sedi.

Najbolj je nemiren Jaka
on še najbolj težko čaka
kdaj se prava stvar prične
to on kar bol malo vē.

So predstavniki že tu
z govori takoj prično.
Prvi je lepo govoril
praznik fabrke otvoril.

Najbolj pa direktorja
ves podjetje rad ima,
gledamo ga kot očeta
saj nam vse lepo obeta.

Pevci pa tako ganljivo
peli so nepozabljivo.
Jubilantom dober tek! –
vsega imajo na pretek.

Ko končana je proslava
se takoj prične zabava
fantje zdaj pa bloke ven
pazi, da ne boš tepen.

Vino rdeče in rumeno
hrenovke klobaso eno,
danes pij in jej brez dinarja
ne porajtaj na vratarja.

Ko je enkrat mera polna
vpiješ, dereš se kot žolna
kaj počenjaš ljuba duša
ravnotežje ti popušča.

Onemu že tam je slabo
več ni za noben rabo,
brž jo za vogal podurha
na pomoč pokliče Urha.

Naj se nikdo ne sikira,
saj je to že stara vera,
bol kot vse me le skrbi,
Hruščev in pa Kenedy,
če na svetu bo mirno
praznik naš še večkrat bo.

»Gustelj Nepridiprav«

REGRES

»Je kej nov'ga Ančka?
»Oh, n'kar me ne uguvarjej,
sm ko jezna d' b' kačo pičva.«
»Kva pa je?«
»Za regres se kr ūbriš!«
»Kuga? n' bomo nč dubil?«
»Bo mnde sam za t' bole.«
»Ti kuga pa, na murje ke greš?«
»Namenena sm.«
»Ja pa let's bo dr'go.«
»Bo kr šv. Nekej mam prišpar'nga
nekej bo pa mnde fabrika zravn dava.«

Zaključek »šolske ure« iz prve številke glasila:

Poznano nam je, da ima delitev dohodka med skupnostjo in podjetjem pri nas svojo razvojno pot, na kateri se odražajo socialistični proizvodni odnosi. Del dohodka, ki pripada družbi, imenujemo prispevek iz dohodka. Ta prispevek iz dohodka plača podjetje in je namenjen federaciji (zvezi). Ta pa uporablja ta sredstva za splošne družbene potrebe, katere koristniki smo mi vsi. Ta prispevek skupnosti znaša 15% od dohodka.

Torej če od
DOHODKA

odštejemo
15% PRISPEVKA
dobimo
ČISTI DOHODEK

Stane Marcijan

ODBOJKA – RAZVEDRILO EE 20

Odbojko bi lahko imenovali šport tekstilcev. V vseh tekstilnih tovarnah širom Slovenije imajo v neposredni bližini tovarn – odbojkar-

razvedri skoraj vse člane. Mladi člani željni po telesnem razgibanju in s trdno voljo do zmage – igrajo, ostali starejši člani, katerim je aktivno udejstvovanje že telesni napor, s klopce opazujejo borbo na športnem igrišču in se s komentarji in smejo tudi aktivno udeležujejo. Razvedrilo celo včasih zaide v športno stavo, toda največja tarifa je le koka. Pol ure za razvedrilo je dovolj, ker v vročih poletnih dneh prevelika aktivnost privede že v telesno utrujenost.

Gledano s športne strani je odbojka v EE 20 še na lepi višini. Z smotnim treningom, bi nekatere odbojkašice naše EE lahko pristopile k odbojkarskemu klubu Kamnika. Več odbojke in športnega duha želi EE 20 ostalim EE našega podjetja, tako da bi bila srečanja med njimi številnejša. Ta srečanja bi vsekakor mnogo pripomogla k spoznavanju ljudi in tudi vzdušje okoli % OD bi v veliki meri splahnelo.

Odbojkarsko srečanje med EE 20 in 50 se je končalo z 3 : 2!

Športni pozdrav!
Cvetko Koncilja

fotografije iz dela in življenja tovarne, te pa so našemu »tekstilcu« vdihnile več življenja. Ko je tovarna praznovala 25. rojstni dan, je naš časopis dobil novo »glavo«, v kateri ni bilo več metulja »sviloprejca«. Kasneje smo še spreminjali obleke našemu glasilu, ki je bolj ali manj posrečeno predstavljal našo delovno organizacijo. Zamenjali smo tudi tiskarno v Krškem zaradi oddaljenosti in zaupali naše glasilo v obdelavo zasebniku iz Ljubljane. Ob 30. letnici tovarne pa je oblikovna in tiskovna usoda »tekstilca« prišla v roke delavcem iz Mestnega muzeja Idrija.

Od leta 1985, ko smo naše glasilo odeli v moderno, reklamno kričečo obleko, je z našim »jubilentom« zasebnik iz Idrije Franjo Jereb. Le malo nas ve, kaj vse postori naš zunanji sodelavec za »tekstilca«. S svojimi sodelavci nam želje, bere iz oči in jih uresničuje v zanimivem in estetsko urejenem papirnatem izdelku, ki je pred vami. Prav neverjetno je, kako od kupov popisanih papirjev in fotografij, s katerimi največkrat tudi zamujamo (zaradi avtorjev prispevkov, ki so »izgubili« spomin in pozabili na svojo dolžnost), nastane naše glasilo. A Frenk, kot ga kličemo znanci, ima v Ljubljani imenitnega sodelavca, Andreja Verbiča, ki zna vsakemu prispevku in fotografiji najti pravo mesto, njegovo duhovitost in ustvarjalnost pa lahko razberemo tudi iz njegovih karikatur, ki izvabljajo smeh iz še tako resnih obrazov. Marija Petek, ki naše čačkarije spreminja v lepe črke in besede na filmski papir, pa je po sili razmer, že tudi kar malo »naša«, saj mora prečitati vse naše atraktivne, manj atraktivne in včasih že kar zgodovinske novice, ki jih prepisuje.

Dragi Kamniški tekstilec!

V svojih 25 letih življenja si že marsikaj doživel. Spremljal si razvoj tovarne in razodeval vesele in žalostne trenutke Svilanitovcev. A le malokdo ve, kakšne strese si doživljal vsakokrat, preden si ugledal luč sveta zaradi pomanjkanja prispevkov. Ničkolikokrat si se že poslavljaval od »življenja«, saj piscev, ki bi te »nahranili«, da bi »preživel«, ni bilo. To bolečino in stisko midva dobro poznavata, zato še toliko težje razumeva pomanjkanje prispevkov, ko pa te vendarle vsi radi prebiramo.

Zato ti, dragi »tekstilec« ob tvojem jubileju želim predvsem več dopisnikov; želim ti, da bi se peščici »pisunov« pridružili vsi delavci Svilanita, predvsem pa bi se morali oglasiti tisti, ki so po delovni in moralni odgovornosti dolžni obveščati kolektiv o dogajanjih v tovarni.

To ti želi iz srca in obupa tvoja

Ivana Skamen

»KAMNIŠKI TEKSTILEC« IZHAJA ŽE ENO LETO

Ta članek ima namen vzpodbuditi vse bralce, ki imajo veselje do pisanja, da se vključijo v ožji krog, oz. da bi postali stalni dopisniki našega skromnega glasila. Če analiziram dosedanje problematiko okoli izhajanja glasila, moram žal ugotoviti nebroj pomanjkljivosti, ki nikakor ne morejo biti odraz številnega mladega strokovnega kadra. Naj navedem najtežji problem t.j. zbiranje člankov. Kljub vsem obljubam in zagotovitvam na sestankih uredniškega odbora, se je pri številki ponovilo isto – nepravočasna oddaja člankov. Kako more potem glasilo pravočasno iziti in kar je še važnejše, vsebinsko mora biti na primerni višini. V takih primerih pa se vsebina popolnoma zanemari ter se gleda samo na to, da glasilo izide. Tako daleč pa mislim, da ne smemo iti. Bolje potem, da glasilo preneha izhajati, kot pa da postane iz glasila kolektiva »zmazek« ali pa glasilo raznih neumnosti itd. . .

Precej tematike imamo na razpolago vsak dan v kolektivu ali izgleda, da nismo znali dovolj razmisliti o zbiranju te tematike. Morda je vzrok tudi v nepovezanosti uredniškega odbora s sodelavci iz kolektiva. Pojavlja se nebroj vprašanj, a glavno težišče leži predvsem na neresnosti odgovornih ljudi, ki so po rubrikah zadolženi, da pravočasno zberejo odgovarjajoče članke, ali pa jih sami sestavijo. Nastane vprašanje, kaj storiti, da bi glasilo še naprej izhajalo v splošno zadovoljstvo vseh bralcev.

Poželjno bi bilo, da se morda z anketo ali z nabiralniki po obratih nekako privede glasilo do osvežitve, lahko tudi z predhodno zadolžitvijo posameznikov in v naprej pripravljenimi naslovi, kar se je poslužilo pri tej številki. Teško je reči, kaj bi bilo najboljše. Dosedanje izkušnje nas ne morejo tolažiti, da smo kaj posebnega naredili z glasilom, temveč nam kvečjemu lahko neresnost posluži kot tisti element, katerega moramo v prvi vrsti odpraviti, da bo lahko glasilo nemoteno izhajalo naprej.

Tem potom se ponovno obračam na vse bralce, da z svojimi predlogi pridejo na dan in sporoče uredniškemu odboru, kaj bi bilo potrebno ukreniti, da bi glasilo imelo bolj pestro vsebino in širši krog bralcev. Naj ne bodo te besede izrečene zaman, temveč naj se vzamejo kot, da gre za obstoj glasila.

Glavni urednik

sko igrišče, ki je v času počitka med delovnim časom zelo obiskano. Zakaj je odbojka tako obiskana? Kot športna disciplina se uvršča med lahke športe. Igranje odbojke je dostopna obema spoloma, ne glede na fizično sposobnost posameznika, če jo tretiramo kot šport za razvedrilo. V gospodarsko razvitih državah uvrščajo šport kot sredstvo za povečanje storilnosti. Posebno v tekstilni industriji, kjer je delo na gotovih delovnih mestih monotono in živčno utrudljivo. Z razgibalnimi vajami pa dosežemo sprostitve telesa in duha. Delo po športnem izživiljanju je lažje, delovni gibi hitrejši in volja do dela je večja.

Kolektiv, ki šteje 44 članov in je delo razdeljeno v dve izmeni, odbojka v času počitka

Če odmislimo številke, prispevkom sploh nebi prisodili »sivih las«, kajne? In ne bi storili napak, če bi se vsi bolj zgledovali po prispevkih naših »novinarjev« iz leta 1962, zadnji prispevek »Naš oglas«, vaš uspeh«, pa je tudi dandanašnje dni silno aktualen.

Naš »tekstilec« je bil leta 1962 odet v ovitek iz lepenke s silhueto Malega gradu in metulja, tiskali pa smo ga v ciklostilni tehniki a-4 format. Leta 1965 smo ga posodobili z roto tiskom v Valvasorjevi tiskarni in knjigovoznici iz Krškega. Novi, izboljšani tehniki tiska smo dodali prijetno popestritev:

Iz dela DPO
in društev

LETNA KONFERENCA SINDIKATA

Sindikalisti vsako leto pregledamo in ocenimo svoje delovanje v preteklem letu na konferenci sindikata. Letošnja poročila o aktivnostih na vseh področjih delovanja sindikata, so obenem zajemala tudi delo izvršnih odborov v enem to je dveletnem mandatnem obdobju. Vsebinska letošnjih poročil nam predstavlja široko delovanje sindikata.

Poleg nalog, ki so načrtane s programom, je naše delo še vzporedno povezano s problemi, ki so značilni za našo organizacijo in ki jih prinaša čas. Mnenja smo, da se dobro in vestno delo v naši družbi in v sedanjem času še vedno premalo čeni, prav tako pa smo na drugi strani do nedela, ali slabega dela še vedno premalo kritični. Iz poročil smo razbrali, da smo se v Svilanitu v letu 1987 že kar navadili na dobre rezultate poslovanja. Zavedati pa se moramo, da bomo v prihodnosti take rezultate le težko obdržali na tako visoki ravni.

Ko smo spomladi v Svilanitu organizirali razpravo na temo o spremembah zakona o združenem delu, ki so se ga udeležili tudi predstavniki ostalih kamniških delovnih organizacij, smo bili enotnega mnenja, da se zakoni prehitro menjajo in spreminjajo in zato negativno vplivajo na rezultate našega dela. Z vso pozornostjo smo med letom sledili rezultatom poslovanja naše delovne organizacije, zato smo na skupnih sestankih razpravljali o periodičnih in zaključnem računu, ter problematiki v tekočem poslovanju. Na to temo je bil usmerjen tudi pogovor s predsednikom medobčinskega sindikalnega sveta, ko je bil med letom na obisku v Svilanitu. V mesecu septembru smo bili tudi sogostitelj največje prireditve v Kamniku v letu 1987, to je dvajsete jubilejne Karavane delavske solidarnosti, katere gostitelj je bil letos občinski sindikalni svet Kamnik. Sindikalnim delavcem iz drugih jugoslovanskih republik smo pokazali proizvodnjo naše delovne organizacije. Po ogledu tovarne v razgovoru niso prikrivali odobravanja in se pohvalno izrazili o organiziranosti in dosežkih Svilanita.

V predsedstvu konference sindikata smo vso pozornost usmerjali v socialno politiko v delovni organizaciji. Sodelovali smo pri razdeljevanju kreditov za individualno gradnjo stanovanj delavcev naše delovne organizacije. Žal so nam sredstva tudi v ta namen ome-

Delovno predsedstvo – resno in zamišljeno

Za slovo od dolgoletnega dela, še poročilo o športnem življenju v tovarni, Andreja pa v mislih že snuje aktivnosti za prihodnje leto

jena in tudi visoka inflacija nam onemogoča boljšo izrabo le-teh. Sodelovali smo pri razdeljevanju počitniških kapacitet našim delavcem. V tem obdobju nam je uspel tudi nakup novih počitniških hišic v toplicah, ki bodo gotovo naprej koristno služile svojemu namenu. Pomagali smo našim invalidom, kar nameravamo tudi v bodoče, saj si želimo z njimi ohraniti čimboljše stike. Z obiski bolnikov na domovih, smo ohranjali stike med sodelavci.

Informiranje delavcev o tekočih zadevah in problematiki izvajamo na že utečen način preko glasil Informator in Tekstilec tako, da so informacije dostopne vsem zaposlenim v Svilanitu. V mesecu juniju smo sindikalisti organizirali sindikalni dan, ali bolje sindikalni izlet z ogledom proizvodnje v tovarni ženskega perila Lisca v Sevnici. Izleta se je tokrat udeležilo rekordno število članov našega kolektiva in gotovo jim ni bilo žal prijetne sobote preživeti v Zasavju. Tudi upokojenim sodelavcem smo letos pripravili prijeten izlet z ogledom tovarne Metka v Celju in bili z njimi na družabnem srečanju. Skozi vse leto smo se trudili, da bi naše delo delavcem Svilanita čimboli

približali, zato ne moremo iti mimo številnih sindikalnih prodaj, obročno odplačevanje svinjskih polovic in drugih izdelkov, pa nam gotovo olajša nakupe.

Omeniti velja številne kulturne prireditve med letom, za katere nudimo vstopnice in krijemo zanje polovico cene iz sindikalne blagajne. Na sindikalni konferenci pa smo bili mnenja, da bi bile v bodoče zaradi premajhnega zanimanja za tovrstne prireditve vstopnice za kulturne prireditve cenejše, seveda na račun večjega prispevka sindikata.

Organiziranje delavskega piknika 1. maja v Kamniški Bistrici poteka tudi vsako leto posebno skrbno. Tudi praznovanje 8. marca in Dedka Mrza pripravimo sindikalisti. Na športnem področju smo bili letos organizatorji tradicionalnega troboja ali bolje četverboja, ker se je letos športnikom Induplati, Dekorativne in Svilanita, pridružila še ekipa tovarne Tosame iz Domžal. Na tem širokem tekmovanju v kar precejšnjih disciplinah, je letos zmagala naša delovna organizacija. Na konferenci smo razpravljali o smučarskih kartah, ki smo jih nabavili za letošnjo zimsko sezono. Ker se raz-

»Sindikalni besedi« je prisluhnil tudi tov. Istenič, predsednik občinskega sindikalnega sveta

mere za smučanje na Veliki planini slabšajo, bomo poizkušali v bodoče smučati tudi na drugih smučiščih.

Za delovni program sindikalne organizacije za leto 1988 pa smo si zastavili sledeče naloge:

Osnovna organizacija si zastavlja kot glavno nalogo nenehno skrb za socialni položaj naših delavcev. Z vso pozornostjo si bomo prizadevali spremljati rezultate poslovanja, obveščanja ob kvartalnih in zaključnem računu. Še naprej bomo morali posvečati pozornost večjemu izvozu, večji produktivnosti ter delovni disciplini. Tudi izboljšanje samoupravljanja naj še naprej velja kot naloga sindikata, kakor tudi nagrajevanje po delu in rezultatih

dela. Vso pozornost bomo posvečali tudi dolgoročnim in srednjeročnim planom, tako v delovni organizaciji kakor tudi širše v občini in republici. Kljub težkim gospodarskim razmeram, bomo morali še naprej skrbeti za reševanje stanovanjskih problemov naših delavcev. Sistem informiranja moramo še naprej ohraniti in ga razvijati. Vsem zaposlenim bomo poizkušali nuditi udejstvovanje na športnem in kulturnem področju. Sodelovali bomo pri pripravah kandidatnih list za volitve v vse samoupravne organe. Pripravili bomo vse prireditve v letu, kot so Dan

žena, 1. maj, Dedek Mraz in podobno. Posebna pozornost pa bo namenjena usposabljanju novih članov izvršnih odborov tudi s strani Občinskega sindikalnega sveta, ter še večje aktivno delovanje sindikata v vseh sredinah. Ker je z letošnjo konferenco potekel mandat nekaterim članom v sindikalni organizaciji, se jim za njihovo delo najlepše zahvaljujem, posebno še športnemu in kulturnemu referentu, novoizvoljenim članom pa želim čimbolj plodno in uspešno delo.

Jože Nograšek

Florjani je mandat potekel, Nataša pa si pridno zapisuje vse, kar ji bo koristilo v bodoče kot kulturni animatorki

SVILANIT SKOZI LETO 1987

JANUAR

Drobne snežinke so padale ena za drugo skozi januarsko noč. Žal ni ostalo le pri eni noči; mnogo noči in dni so padale in spremenile romantično sneženje v pravo snežno ujmo. Delavci Svilanita smo se pri »reševanju« tovarne iz snežnih zametov izkazali različno: eni bolj, drugi manj, nekateri pa so pridno kidali sneg le pred domačim pragom.

Ljubljanski sejem MODA 87 nam je natrosil kup priznanj. Menda so naše kravate modni BUM, ki bi ne smele manjkati v nobeni moški garderobi. Popestrili so jih še drugi modni dodatki, ki so jih iskrivo bogatili še nova modna »novost« – sladoledko. Ljubljanski zmaj je najvišje priznanje strokovne žirije in tega so naši modni dodatki do-

Kravate, rute, šali ... in med njimi najvišje priznanje MODE 87 – Ljubljanski zmaj

bili. Kolekcija iz frotir izdelkov je osvojila žirijo JANE. Lepi, mehki izdelki, obarvani z črno-belo barvo in akcentom rdeče so prejeli »Zlato Jano«. Prejeli pa smo tudi priznanje »nedeljca« – SOS: za Smelost-Optimizem-Svežino.

Strokovna žirija revije JANA ni mogla mimo lepih izdelkov iz frotirja, ne da bi jih nagradila s svojim priznanjem

V prvem mesecu leta OOK Svilanit Kamnik na svojem letnem sestanku ugotovi, da ni zadovoljna s povprečnostjo dela in da se bo morala bolj posvetiti delu z mladino. Gasilci pa so na letni konferenci ugotovili, da v svojem delu čutijo napredovanje in prizadevnost članov.

Strokovni svet je ugotavljal popušcanje reda in discipline: večje število službenih izhodov, predčasno zaključevanje z delom, koriščenje letnega dopusta po urah, tega pa tudi namenjamo za pokrivanje zamud na delo. Še precej drugih reči ne »štima«, za »okroglo mizo« pa so naši sodelavci enot-

ni: »Ni prav in pošteno, da se posamezniki ponašajo drugače kot večina in kot smo se dogovorili...«

Na rednih sejah DS TOZD FROTIR, TOZD SVILE in DSSS smo se odločili:

- da podpišemo SaS s Predilnico Litjo o najetju kredita v višini 400.000 DM. Ker je Predilnica Litja naš najpomembnejši dobavitelj osnovne surovine – preje, je v našem interesu, da bo preja pravočasno nabavljena in tako zagotovljena tudi naša proizvodnja.

- da sklenemo tudi SaS o združevanju sredstev za sofinansiranje Zdravstvenega doma Kamnik, kjer bi se za nadaljevanje izgradnje zdravstvenega doma združilo še 43.700 din na zaposlenega delavca v kamniškem gospodarstvu po zaključnem računu za leto 1986,

- pa še SaS za sofinansiranje gradnje stavbe PTT na Bakovniku, kjer naj bi kamniško združeno delo krilo 70% vrednosti, PTT pa 30%. Tako odpade na zaposlenega 65.000 din, sredstva se združujejo povratno za dobo 25 let brez obresti, sporazum pa bo veljaven, ko ga bo sprejelo 75% vseh delavcev v občini,

- sprejet je bil sklep za pristop k samoupravnemu sporazumu o združevanju sredstev za skupno naložbo za realizacijo programa gazifikacije SRS, dobavitelj pa se pri tem obvezuje, da bo vse podpisnike oskrboval z dogovorjenimi količinami plina in opravljal vsa potrebna strokovna dela. Paket SAS in aneksov je bil zajeten, vsi pa naj bi bolj ali manj uresničili v resoluciji opredeljeni družbeni plan naše občine. A kar je preveč je le preveč, zato nekaj teh

LUTKE NA VRVICI NISO KRIVE ZA IZGUBE

Vsak dan preko sredstev javnega obveščanja poslušamo in beremo o krizni gospodarski situaciji v naši domovini in komaj še sledimo oziroma sploh ne sledimo več (vsaj pri cenah ne) nenehnim številnim ukrepom, ki naj bi utrlj pot iz globeli. Vsi ti ukrepi gospodarskim organizacijam vedno bolj otežkočajo poslovanje, omejujejo splošno in skupno porabo, ljudem pa vztrajno stiskajo pas, zato nas soočenje z njimi navdaja z zaskrbljenostjo, nemalokrat pa že kar z otopelostjo in jezo.

Čeprav smo prenasršeni s takšnimi in drugačnimi ukrepi in težavami, je vseeno prav, da pogledamo, kako se te težave odražajo na lastnem pragu – v Kamniku. Koliko občanov se je znašlo na robu brezna, od katerega jim vsaj za korak proč pomagamo z delčkom sredstev, katera solidarno zbiramo vsi občani po prispevnih stopnjah za delovanje družbenih dejavnosti ali kakor jih strokovno in kratko imenujemo – SIS.

Že v eni prejšnjih števil Tekstilca ste lahko prebrali, da imajo SISi pri svojem delu skoraj docela zvezane roke kot posledica raznih intervencijskih posegov, ki so praktično zaprli prostor za samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje.

V devetih mesecih letošnjega leta poslovanja se je med najbolj vpijočimi rdečimi številkami znašla občinska zdravstvena skupnost – z 478.681.105 din izgube. Z ozirom na to, da je zdravstvena skupnost Kamnik zaključila leto 1986 z negativno razliko v višini 239.939.879 din, je realna izguba v letošnjem letu nižja, vendar se bo gotovo odražala v tem, da se bo nivo osnovnega zdravstvenega varstva realno zmanjšal (zmanjšanje porabe zdravil, obsega bolnišničnega zdravljenja, reševalnih prevozov ipd.), kar bodo najbolj občutili občani, ki so že tako prizadeti zaradi bolezni.

Poleg zakonskih omejitev združevanja sredstev so izgubi botrovali tudi nekri-

ti računi, zelo veliki odhodki za pokrivanje obveznosti zdravstvenim domovom iz drugih krajev, zdraviliško zdravljenje, ki je posledica nadaljevanja hospitalnega zdravljenja (Golnik, Valdoltra, Kraljevica itd), visoke cene ortopedskih pripomočkov ter zelo velik prispevek za sofinanciranje republiškega programa, kar dovolj zgovorno priča podatek, da za republiško solidarnost odvajamo sredstva v višini 95% lanskega celoletnega priliva sredstev. Na drugi strani pa se v Kamniku srečujemo še z enim problemom. Precej več delavcev iz Kamnika odhaja na delo v Ljubljano in to delavcev z višjimi osebnimi dohodki kot pa jih prihaja iz Ljubljane v Kamnik, kar pomeni, da se dobršen del sredstev za zdravstvo odhaja v ljubljansko občino in obratno – manj v Kamnik. Za pojasnilo – sredstva za zdravstvo se zbirajo po načelu sedeža kraja zaposlitve. V finančnih težavah se je znašla tudi skupnost socialnega skrbstva Kamnik, kar je pravzaprav žalostno, saj je naloga te skupnosti skrbeti za socialno varnost občanov v obliki denarnih pomoči, plačila oziroma doplačila oskrbnih stroškov oskrbovancem v raznih zavodih in domovih, plačilo rejnic ipd. Skupnost je v devetih mesecih letošnjega leta izkazala izgubo v višini stare milijarde in nekaj čez. Da bi primanjkljaj vsaj nekoliko ublažili, je za

papirnatih dokumentov ostane nepodpisanih.

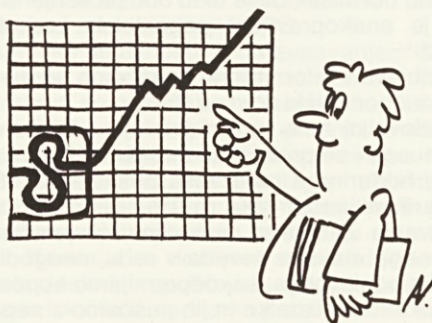
Razpravljali smo še o inventurnih razlikah, imenovali komisijo za izbor strojne opreme, to je 16 novih tkalskih statev ter začasno sprejeli spremembo, da se osnovna za izračun nadomestila za čas bolezni poveča za % rasti povprečnega OD na zaposlenega v tekočem letu, do meseca pred obračunom bolezni.

Preden obrnemo list v koledarju objavljamo še veselo novico, ki je priromala iz prodaje: dosegli smo nov rekord pri fakturirani realizaciji. Prvič smo prišli preko 100 starih milijard in sicer 1.302.356.301 din.

FEBRUAR

Izsiljeni sestanek popoldanske izmene v pripravljavnici, kot posledica nezadovoljstva delavcev zaradi osebnih dohodkov, neenotnega izvajanja reda in discipline, slabih pogojev dela v pripravljavnici 12. februarja 1987, je opozoril odgovorne delavce, da bo potrebno analizirati dejansko stanje, ki je povzročilo takšno nezadovoljstvo.

Z računnicami zaključnih računov za leto 1986 smo zadovoljni. Pridelali smo 11.430.734.143 din celotnega prihodka, kar je 208% na realizacijo v letu popreje oziroma 145% na plan za leto 1986. Oblikovali smo sklad skupne porabe in name-nili za zadovoljevanje skupnih potreb 158.445.316 din, v ta sredstva pa so vključena tudi tista, ki bodo potrebna za nakup dveh garsonjer v Maredi (20.000.000 din)

Ker smo bili v minulem letu tako pridni smo delili sredstva po ZR: 90.000 din vsem enako + 80% povprečnega osebnega dohodka v letu 1986. In seveda smo s 1. februarjem še bolj pridni, saj delamo za 15% višji osebni dohodek.

Zbori delavcev v TOZD FROTIR so se odločili za zamenjavo 20 Gianii statev s 16 novimi, brezčolničnimi: 12 žakardskih in 4 z listnim sistemom.

Tisti, ki so se že januarja odpravili na preventivno okrevanje, so se vrnili zadovoljni, nekateri odhajajo pa še meseca februarja. Paket okrevanja ki vsebuje tudi zdravstveni del nas stane 120.000 din za 10 dni.

Zbiramo vloge za socialnovarstvene pomoči, povečali smo kredit samopomoči iz 25.000 din na 50.000 din, lastni prispevek članov blagajne samopomoči pa je minimalno 2.000 din.

Iz tovarne je odšla dr. Višnja Macura, zato od 23. 2. dalje iščemo pomoč za zobobole v zobni ambulanti v Zdravstvenem domu v Kamniku.

V šivalnici je porast bolniškega staleža povzročil nadurno delo, v tkalnici pa montaža novih tkalskih strojev zaostaja zaradi poznejše izdobe, loma določenih rezervnih delov, okvar na žakardskem stroju in težav zaradi nepravilnega delovanja klime. V oplemenitilnici so odpravili napako v reklamacijskem roku na VF sušilniku, kjer je bilo vse preveč zastojev, prav tako pa ni zadovoljiva kvaliteta strižene velur tkanine. Zato je imenovan team strokovnih delavcev za analizo vzrokov in odpravo napak, ki na tkanini nastopajo.

MAREC

2. marca zopet »sejemo« (na delavskih svetih namreč):

Še enkrat smo razpravljali o zaključnih računih in smo za odločitev zborov delavcev o delitvi sredstev po ZR in povišanju OD s 1. 2. 1987.

Potrdili smo gospodarski plan za leto 1987 in tako planirali v TOZD FROTIR celotnega prihodka v višini 13.722.897.579 v TOZD SVILA pa 2.107.397.277 din.

Sprejeli smo Samoupravni sporazum (SaS) o ustanovitvi SIS – a za pospeševanje proizvodnje in zagotavljanje osnovne preskrbe občine Kamnik, za delegata pa imenovali Štiffar Andreja.

Odločili smo se pomagati pokriti izgubo DO Planinke in sicer 10.000.000 din.

Razpravljali smo še o novostih, ki jih določa novi Zakon o varstvu pri delu: izdelan mora biti elaborat, v katerem so opredeljene nevarnosti in škodljivosti delovnih sred-

mesec december predlagano povišanje prispevne stopnje iz 0.68 na 0.72 iz bruto osebnih dohodkov.

In kako poteka uresničevanje socialnega varstva občanov Kamnika?

Le-ta se izvaja v skladu s samoupravnim sporazumom o uresničevanju socialnovarstvenih pravic in pojdimo kar lepo po vrsti:

Varstveni dodatek. Po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju imajo uživalci pokojnin (starostnih, invalidskih in družinskih), ki ne dosežajo zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, zaradi socialne varnosti pravico do tega dodatka pod pogojem, če skupaj z družinskimi člani nimajo drugih dohodkov, ki bi zadoščala za preživetje. Od 1. septembra letošnjega leta dalje je najnižja pokojnina znašala 139.782.13 din. Varstveni dodatek pa je prejelo v devetih mesecih 460 upravičencev, kar predstavlja okoli 10% vseh upokojujencev v občini Kamnik.

Denarna pomoč za brezposelne. Pravico do denarnega nadomestila med brezposelnostjo lahko uveljavi oseba, ki je delala najmanj devet mesecev brez presledka ali dvanajst mesecev s presledki v zadnjih osemnajstih mesecih pod pogojem, da ji delovno razmerje ni prenehalo po lastni krivdi.

V prvih devetih mesecih letos je denarno nadomestilo za čas brezposelnosti prejelo dvajset oseb, povprečna višina denarnega nadomestila pa je znašala 82.236 din. Oseba, ki je skupnost za zaposlovanje do konca prejetanja denarnega nadomestila (ta čas je odvisen od tega, koliko časa je iskalec zaposlitve že delal) ni mogla zaposliti, pa si pridobi pravico do denarne pomoči, pod pogojem da dohodki članov njegove družine na osebo ne presegajo zneska zjamčenega osebnega dohodka in da v tem času ne prejema denarnih dajatev za izobraževanje.

Pravico do denarne pomoči je v letošnjih devetih mesecih prejelo 12 upravičencev, povprečna višina letošnje pa je znašala 68.339 din.

Nadomestilo stanarin je prejelo 114 upravičencev, vendar je potrebno poudariti, da to število še narašča, čemur je vzrok postopno prehajanje na ekonomsko stanarino. Povprečni znesek nadomestila je v obdobju devetih mesecev znašal 7.163 dinarjev.

Štipendije iz združenih sredstev. V šolskem letu 1987/1988 je bilo podeljenih 260 štipendij. Najnižja izplačana štipendija za učence, ki se šolajo v kraju bivališča zdaj znaša 9.666 din, najvišja za študente pa 22.364 din. Za učence, ki se šolajo izven kraja biva-

nja znaša najvišja štipendija 89.668 din. Glede na uspeh ti štipendisti prejmejo še dodatek in sicer za pravi uspeh 8.150 din in za odličen uspeh 16.404 din.

Družbene pomoči otrokom, bodisi v denarju ali pa v funkcionalni obliki (pomoč se nakazuje neposredno izvajalcu storitev – vrtcu, šoli) je prejelo 1864 otrok iz socialno šibkejših družin. Za prvih devet mesecev je znašala povprečna denarna pomoč 14.524 din. Od 751 družin, katere so prejemale denarno pomoč za otroke, je 371 družin iz občine Kamnik, 34 družin iz drugih občin Slovenije in 346 družin iz drugih republik.

Denarno pomoč kot edini vir preživljanja oziroma dodatni vir preživljanja je v letošnjih devetih mesecih prejelo 9 oseb, višina pomoči pa od 1. oktobra dalje znaša 103.292 din mesečno. Denarno pomoč kot dopolnilni vir preživljanja pa je prejelo 46 oseb.

Rejnine se izplačujejo za 24 otrok in od 1. oktobra znašajo skupaj z nagrado rejnicam od 140.648 do 185.118 din, odvisno glede na starost rejencev.

Zavodsko varstvo je posebna oblika socialne varnosti oseb, ki se iz različ-

SVILANIT SKOZI LETO 1987

stev, spremenil se je rok za periodične preglede sredstev za delo in drugo. Kadilci bodo smeli po novem puhati dim le v zato določenih prostorih.

Glede na dogodke v previjalnici in ustavitve dela je delavski svet obravnaval aktivnosti za razrešitev problemov:

- rokovnik za izdelavo analitskih ocen,
- stimulatивnejše nagrajevanje,
- preprečitev previsokih faktorjev NU,
- poostri se kontrola pri obračunu zaradi napak,
- razrešiti probleme znotraj previjalnice

Pa preidimo od »sejanja« k prijetnejšim stvarim:

6. marca so ob 13. uri utihnili stroji v naši tovarni; naslednja urica je bila posvečena proslavi ob Dnevu žena. Predvsem mi je ostala v spominu zapisana misel v Informatorju, 5. marca: »Čeprav prisegamo na enakopravnost, ob tem še vedno v podza-

vesti tiči misel, da je to in ono pa le njeno in ji je enakopravnost pogosto le breme.« Drži!

Z objavo v Informatorju že iščemo upravnik za počitniški dom na Rabu.

Zadovoljni smo tudi s prodajo. »Dobremu januarju« se pridruži še uspešnejši februar, saj fakturirana realizacija poskoči na 180 starih milijard in tako za 9% preseže pričakovanja. Zaloge so minimalne, kar je s finančnega stališča seveda v redu, neugodno pa s poslovnega, saj odpremljamo kupcem desortirane izdelke in jih puščamo z nepopolnimi zaključnicami.

Višino samopomoči povišamo do 100.000 din. Sicer pa predzadnji dan v mesecu naša blagajna in obračun OD določita nov »vozni red« uradovanja za stranke. Zaradi neprestanih obiskov (kako tudi ne, saj denar kar naprej potrebujemo) je bilo delo delavk tako moteno, da je bil »ukrep« sprejetja uradnih ur nujen.

Dan pred tem smo pričeli z letnim merjenjem časa; čeprav smo urin kazalec pomaknili za uro naprej, vstajajmo seveda uro prej.

APRIL

Čeprav so bili sklepi članov delavskih svetov sprejeti na sam ljudski praznik – 1. april, so bili pravi in veljavni:

- potrjenih je nekaj sprememb in dopolnitev razvida del in nalog in potrjene analitske ocene za nova dela.
- potrjeni so bili plani investicij v letu 1987, s tem, da morajo tozdocvi v Frotirju pripra-

viti plan I. in plan II., in plani investicijskega vzdrževanja. Ni bilo mogoče prezreti obratnosti, da se lahko nabavlja le do vrednosti 1.528.667.214 din oz. 360.126 DDM.

– odpisali smo centrifugo Paračin.

– bili smo za sofinansiranje Kamniškega občana, zato pa bomo lahko brezplačno objavljali oglase,

– povišali smo cene izdelkov iz frotirja in svile: večini za 4,6%, Nina, Neva in Menina pa so dražje za 20,3%.

Za uspešno poslovanje v prvem tromesečju razdelimo 40,5% povprečja OD v prvem kvartalu na delavca. Povišamo še osnove osebnih dohodkov s 1.4. za 11%.

Za boljše poslovne odnose odobrimo posojilo investicijskih sredstev poslovnemu partnerju Sukno iz Zapuž, omenjena DO pa mora zato pristati na znižanje neto prodajnega rata na 60 dni.

Delavce TOZD SVILA »žulijo« stroški, ki jih »koštajo« za opravljanje del delavcev DSSS, nas pa seveda to boli.

Dobrodošla med nami – dr. Zorka Svatin – zaenkrat pa bo delo do počitnic opravljala v Zdravstvenem domu v Kamniku.

Za seboj imamo že vsa smučarska tekmovalna, le občinsko sindikalnega ne, ker ni bil organiziran. Usoda našega »tekstilca« je na majavih nogah, saj prispevkov – NI! Mekijskim šolarjem smo že med zimskimi počitnicami obnovili kuhinjo in nekaj malega v sanitarijah, pa so nas meseca aprila zasuli s pisemci, v katerih so se nam za dobro delo toplo zahvaljevali. Dragašev Dejan pa si je celo zaželel, da bi čez veliko let rad prišel na delo v našo tovarno: »Da bi z nami skupaj delal, to bi bilo zelo veselo«, je pristavil mladi nadebudnež.

Prisluhnile smo kulturnemu programu

nih vzrokov ne morejo več sami oskrbovati ali pa so potrebni usposabljanja – otroci in mladoletniki z motnjami v duševnem, telesnem in osebnotnem razvoju. V domski oskrbi v splošnih in posebnih socialnih zavodih je 78 oskrbovancev, od tega si 62 oskrbovancev delno sami krijejo stroške oskrbe, za 16 občanov pa v celoti krije stroške skupnost socialnega skrbstva. Višina oskrbnih stroškov je od 111.600 din do 460.000 din mesečno, odvisna pa je od zavoda, kjer je oskrbovanec ter od vrste oskrbe. V zavodih za usposabljanje, vzgojnih zavodih in v delavnicah pod posebnimi pogoji je 26 otrok in mladostnikov, za katere deloma ali pa v celoti krije oskrbne stroške skupnost socialnega skrbstva.

Nadomestilo za invalidnost v letošnjem letu prejema 65 upravičencev, višina le-tega pa od 1. 10. 1987 znaša 84.000 din mesečno.

Dodatek za tujo nego in pomoč. Upravičencev do tega dodatka je 31, višina pa znaša 48.020 din in sicer od 1. oktobra dalje.

Ob pregledu vseh naštetih skrbstvenih pomoči je potrebno pojasniti, da se usklajujejo z naraščanjem življenjskih stroškov in osebnih dohodkov s ciljem, da bi se ohranila življenjska raven prejemnikov socialnovarstvenih

pomoči. Verjetno pa so se vsi tisti, ki prejema preživnino za svojega otroka nemalo začudili, ker so v novembru prejeli višji znesek, kajti dosedanja praksa je bila, da so se preživnine na novo odmerjale marca. To je pa novost, saj so se letos prvič uskladile preživnine, poleg redne valorizacije z marcem, še s 1. novembrom in sicer za 85%. Po podatkih centra za socialno delo znaša povprečna preživnina tako okoli 45.000 din.

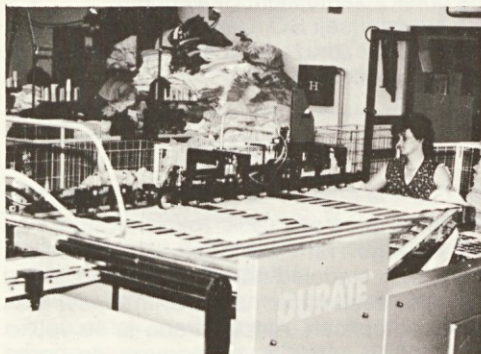
ln da se vrnemo še malo nazaj k po-

slovanju ostalih SIS-ov, kar je bila med drugim tudi tema skupščin, ki so zasedale v sredini decembra. Že omenjenima »zgubašema« se je pridružila tudi skupnost otroškega varstva, sicer z nekoliko manjšo, pa vendar dovolj veliko številko – 84.624.118 din. Nekritični odhodki so nastali predvsem na račun denarnih pomoči in sredstev za porodniški dopust.

Pa še tole: – skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki so bile sklicane v sredini tega meseca in na katere

Zaradi rekonstrukcije klima naprav v previjalnici delavce tam vsak ponedeljek zebe...

V šivalnici sta bila montirana dva nova avtomata. Robilni dolžinski avtomat DURATE je odpravil ročno dolžinsko robljenje in je prilagojen za zahteve valk brisače, robilni širinski avtomat QSA 61 pa je bil nabavljen

za nova zahtevna širinska robljenja v cilju zmanjševanja stroškov na enoto proizvoda. V svetu so obrate konfekcioniranja (npr. Egeria) že v celoti zamenjali taki robilni širinski avtomati. Tako kot drugje v svetu, tudi pri nas ni šlo brez začetniških težav za doseg dobre kvalitete.

MAJ

Pričenjamo ga s krasnim dnevom v Kamniški Bistrici, kjer je rekordno število naših delavcev na delavskem pikniku občine Kamnik. Naš sodelavec Bogo Wiegeler je

za prizadevno delo v sindikatu prejel Srebrni znak sindikata SRS.

Aprilske aktivnosti z obravnavanjem prošenj za dodelitev kreditov za stanovanjsko gradnjo se nadaljujejo v mesec maj. Višine kreditov za individualno gradnjo znašajo 190 starih milijonov, za adaptacijo pa 120 starih milijonov. Na predlagan prioriteten vrstni red je nekaj pritožb razočaranih delavcev, saj svojih imen na papirju niso našli. Komisija za družbeni standard je letos zelo dosledno upoštevala določila pravilnika in izločila iz seznama prosilcev vse kandidate, ki niso izpolnjevali kriterijev.

Beli dan so ugledale tudi velike pole papirja, na katerih so bili razporejeni kandidati za počitniško letovanje v naših počitniških objektih. Tudi ob teh se je znašlo nekaj razočaranih.

Na delavskih svetih smo ocenili poslovanje prvega tromesečja, ki je dobilo oceno odlično. Sredstva, ki smo jih po zakonu dolžni odvajati za nerazvite, smo letos namenili DO Treski iz Strumice.

Potrdili smo spremembe in dopolnitve Navodil za evidentiranje kršitev delovnih obveznosti: zamude na delo ne bomo smeli več pokrivati z letnim dopustom, ob delovnih sobotah pa bomo vsi, ki imamo drseč delovni čas, na delu do 7. ure, pa tudi »sprehajanje« po opravih ne bo več mogoče. Kdor bo tovarno zapustil, se ne bo smel več vrniti na delo.

Strinjali smo se s kriteriji za delitev regresa za letni dopust: 50% sredstev bomo prejeli vsi enako (43.500 din), 50% sredstev pa se bo delilo po različnih kriterijih. Najvišji regres ob izpolnjevanju vseh kriterijev bo znašal 60.900 din.

V zadnjih dneh meseca maja poteka srečanje s predstavniki f. Egerie, ki je letos svečanije zaradi praznovanja 15-letnega sodelovanja.

TOZD SVILA se je na seji delavskega sveta 4. maja končno odločila, da bo zadevo z »zadrževanjem« golobov v najvišjem nadstropju izvršila sama. Kupili bodo mrežo in z gasilsko lestvijo izvršili montažo.

Društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev Kamnik se je sredi meseca podalo na strokovno popotovanje po Srbiji in Kosovem, naš sodelavec Beganovič Salem pa je od 8. do 20. maja potoval po Japonski.

Znan je tudi cenik počitniškega letovanja: zaposlen delavec bo za penzion odšel 5.500 din dnevno, za zaposlenega svojca 6.000 din, za otroka pa 3.200 din. Za bivanje v prikolicah bomo odšteli 500 din, zakonec 1000 din, za bivanje v hišicah pa nekoliko več: 1.000 din in 1.500 din. Standard seveda nekaj stane!

je bila uvrščena problematika oziroma analiza položaja SIS družbenih dejavnosti v letu 1987, »poročilo o poslovanju v devetih mesecih« program dela za naslednje leto ter predlog začasnih prispevnih stopenj, so bile za spremembo že ob prvem sklicu sklepčne, čeprav je ob tem treba povedati, da so se pričele z več ali manj polurno zamudo, ker je strokovnim službam zadnji hip vendarle uspelo zagotoviti zadostno število delegatov. Vendar se je kljub temu treba vprašati, zakaj tako? Mislím, da je odgovor na dlani. Pasivnost delegatov prav gotovo izvira zaradi nevlplivnosti predlogov, pripomb in stališč, o čemer zgovorno govori odlok o začasnem financiranju samoupravnih interesnih skupnosti, katerega je Skupščina občine Kamnik sprejela pred zasedanji skupščin samoupravnih interesnih skupnosti. In še en primer: Zbor delegatov občine Kamnik za Skupščino skupnosti invalidskega in pokojninskega zavarovanja SRS je po treh neuspešnih poskusih glasovanja za nov način plačevanja prispevkov za SPIZ in povečano prispevno stopnjo iz bruto osebnih dohodkov, četrtič vendarle klonil in potrdil pripravljeni predlog.

Torej – smo delegati samo še lutke na vrvi za dviganje rok? Le kje je smisel takšnega samoupravljanja?!

Marija Senožetnik

INFORMACIJSKA TEHNOLOGIJA – ITMA '87

Proizvodnja v sodobnih DO poteka v vse bolj zapletenih gospodarskih razmerah, zato je še toliko bolj odvisna uspešnost poslovanja od ekonomičnosti. To pa pomeni stalno skrb za povečanje produktivnosti v okviru obstoječih tehnoloških in kadrovskih zmožnosti posamezne delovne organizacije.

Za uspešno organiziranost proizvodnje, da bi čim bolje izkoristili zmogljivosti strojev, orodja in strokovnega osebja, je potreben dobro razvit sistem informiranja. V veliki množici podatkov, katere je treba v čim krajšem času analizirati, da dobimo potrebne informacije kot podlago za nadaljnje delo in na katerih slonijo pomembne poslovne odločitve, nam je lahko v veliko pomoč računalnik. To nam kot orodje za zbiranje in urejanje podatkov omogoča hiter in enoten pretok informacij na področju celotne DO.

Pogoja za učinkovitost dela s pomočjo računalnika:

1. enotno ogrodje podatkov
2. programi, ki rešujejo določene probleme, morajo biti enostavni in hitri za uporabo

Da je informacijska tehnologija v svojem skokovitem razvoju razpredla svojo mrežo tudi na tekstilnem področju, smo se lahko prepričali na svetovni razstavi tekstilnih strojev ITMA 87' v Parizu.

Izraz informacijska tehnologija se je pojavil v zadnjem času kot izraz za mikroelektroniko in računalništvo. Sodobna tehnologija na podlagi informatike nam omogoča optimiranje proizvodnih procesov, računalniško podprto konstruiranje in izdelovanje in vodenje proizvodnje s pomočjo računalnika.

Na tem mestu želim predstaviti osnovne koncepta razvoja celotnega infor-

SVILANIT SKOZI LETO 1987

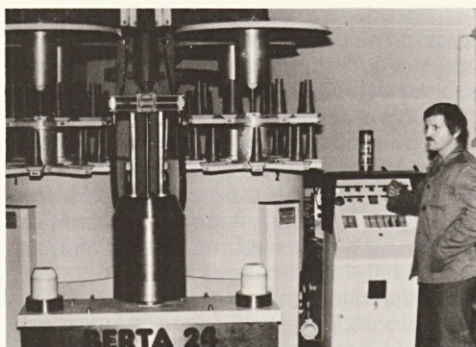
JUNIJ

Da bi se problemi z nabavo repromaterialov iz uvoza ne zaostri, se odločimo za najetje kreditov pri f. FIMEX v vrednosti 600.000 DM in 400.000 DM z 7%-no letno obrestno mero.

Nabavimo mikročitalnik, Iskra in fotokopirni stroj za TOZD FROTIR. Komisija za izbor tkalskih strojev je izbrala med tremi ponudniki najboljšega, to je f. Saurer Diderich iz Francije.

Povišali smo cene frotir izdelkom za 15%, za enak odstotek smo podražili tudi svilene izdelke. Tovarno dvigalo je v okvari, zato je do nadaljnjega prevoz oseb z njim strogo »zabranjen« (beri slovensko: prepovedan). Potrdili smo osebne dohodke delavcem na Rabu in rešili težko uganko, kje v zelo kratkem času dobiti upravnik počitniškega doma, saj se je prijavil kandidat iz enote vzdrževanja le nekaj dni pred nastopom začasne poletne dolžnosti – premislil! Problem smo perfektno rešili, oziroma ga je rešil – Šubic Viktor, ki je s počitniško posadko odpotoval na Rab.

Sicer pa je bilo letos počitniškega direnda-ja kar preveč. Poleg stalnih priprav počitniških objektov na morju, smo hiteli z opremljanjem garsonjer v Maredi, na sredini meseca junija pa nam še ni bilo znano, če se bodo vrata garsonjer sploh odprla že razporejenim dopustnikom. Tehnični pre-

vzem novozgrajenega bloka v Maredi je bil opravljen tik pred zdajci.

V barvarni se je montirala nova centrifuga Berta 24 za centrifugiranje križnih navitkov, ki se vključuje v novo linijo sušenja, s katero se bistveno pridobiva na kvaliteti in varčevanju toplotne kot električne energije. Že spomladi je bil drugi škrobilni stroj v tkalnici končno zmontiran in pripravljen za obratovanje, saj nam je vsled naraščajočih potreb po škorbiljenju na starem »škrobilcu« že zmanjkovalo kapacitet. Tudi tu se je pri zagonu stroja izkoristilo vse možnosti varčevanja z energijo. Bili smo na sindikalnem izletu: ogledali smo si Jurčičevo Muljavo, Krjavljevo koč, tovarno Lisco in trgovino Jutranjke. Prijetno popoldne smo preživeli na Vrhu nad Sevnico ter Tončkovem domu na Lisci. Da smo lahko »štartali« smo prispevali štartnino 2.500 din. Ko smo izlet zaključili nam ni bilo žal ne denarja ne časa, kajti bilo je lepo.

Gasilci in gasilke so tekmovali: smola in sreča sta si podali roki. Moška gasilska

enota je bila zaradi mladosti enega od članov diskvalificirana, čeprav bi se sicer lahko uvrstila v sam vrh, ženske pa so zmagale in si tako priborile vstopnico za medobčinsko tekmovanje.

Naša dekleta na kolesih se že četrto leto odpravljajo na 5-dnevni kolesarski Tour de Jugoslavija–Avstrija–Italija, seveda zopet na obisk z zamejskim Slovencem.

Na svečani seji SO Kamnik je naši delegaciji za Zbor združenega dela podeljeno priznanje za aktivno delo.

JULIJ

Najamemo še en kredit' tokrat pri firmi Paolo Melingo Trst v vrednosti 1.000.000 DM. Slajše ko sladoled nam gre v tek nova počitniška poslastica: nakup brunarice v Moravskih toplicah. Ampak treba je še veliko postoriti in nabaviti vso opremo, da bomo že 1. septembra v njej preživljali proste dni in si nabirali zdravja.

Nabavili smo pripravljeno posodo za floto in črpalko ter odpisali večje število šivalnih strojev in opreme, šivalni stroj Singer in krojilno mizo pa smo podarili konfekcijski šoli v Ljubljani.

Povišali smo cene metražni tkanini in ostankom za 50 %.

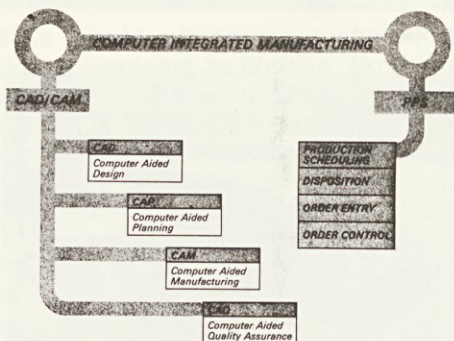
Zbori delavcev in člani delavskih svetov so obravnavali polletni obračun poslovanja. Zaradi dobrega poslovanja obeh TOZD je bilo celotnega prihodka 11.099.201.186, kar je 230 % napram letu 1986 in 31 % več od planiranih sredstev.

macijskega sistema podprtega z računalnikom, katerega so na ITMI 87 predstavljale svetovne firme, npr. tekstilcem že sicer znani BARCO INDUSTRIES in ZELLWEGER USTER. Programski paketi, ki jih ponujajo različne firme, so na eni strani podprti z računalniško opremo dveh vodilnih proizvajalcev računalnikov: ali DIGITAL Equipment Corporation ali IBM. Na drugi strani pa so tako specializirani, da se vklaplajo v sodobno tekstilno strojogradnjo. Za predstavitev koncepta je potrebno najprej spoznati nekaj kratic, katerih tudi pri nas vse bolj pogosto srečujemo:

- CIM - Computer Integrated Manufacturing
Kratica CIM je pojem za izgradnjo kompletnega informacijskega sistema, podprtega z računalnikom.
- CAD (Computer Aided Design) - računalniško podprto konstruiranje
- CAM (Computer Aided Manufacturing) - računalniško podprto izdelovanje
- CAT (Computer Aided Testing) - računalniško podprto preizkušanje
- CAE (Computer Aided Engineering) - računalniško podprto inženiring
- CAW (Computer Aided Work) - računalniško podprto delo
- CAP (Computer Aided Planning) - računalniško podprto načrtovanje

- CAQ (Computer Aided Quality Assurance) - računalniško podprto zagotavljanje kakovosti

Bistvo razvoja kompletnega informacijskega sistema podprtega z računalnikom je v tem, da je zgrajen tako, da vsebuje posamezne module (programske pakete), katere lahko neodvisno oblikujemo, dopolnujemo in prilagajamo našim trenutnim zahtevam.

Slika 1

Celotni sistem tvorimo s sestavljanjem posameznih modulov v celoto - to je povezovanje v mrežo. Slika 1 prikazuje osnovne module CIM zamisli:

CIM označuje medsebojno povezanost posameznih modulov s področja informacijske tehnologije (CAD, CAP, CAM, CAQ) kot tudi s sistemom planiranja, lansiranja in spremljanja proiz-

vodnje (PPS modul). CIM zajema interaktivno delo podprto z računalnikom na področjih:

- načrtovanje dela
- planiranje proizvodnje
- zagotavljanje kakovosti
- disponiranja
- skladiščenja
- nabave
- prodaje

Cilj je optimizacija porabe materiala in časa, zato da bi izboljšali operativne parametre kot so: stopnja izkoristka, izdelavni časi, roki, zaloge, fleksibilnost...

CIM je torej zamisel za računalniško podprto integracijo poslovanja na tehničnem, marketinškem in proizvodnem področju.

Slika 2

AVGUST

Pa je naš Andrej št. 2 (Drolčev) svojemu sodelavcu Andreju št. 1 že napravil konkurenco. Tudi sam je dobil nov IMV bus Trafic, sicer manj eleganten od IDE, a Andreju bo ta bolj prav prišel.

Nabavimo še elektronsko precizno tehtnico Mettler tip PM 30 za delovno enoto barvarno, člani delavskega sveta TOZD SVILA pa so potrdili ocenitev DM koordinator delo dom s 44 točkami, ki so koordinatorja pripeljale v 9. plačilni razred.

»Svilarci« so se odločili še za višje cene v septembru od 15 - 20 %.

Najetje kredita v višini 400.000 DM ni bilo možno, ker se je spremenil Zakon o deviznem poslovanju, vendar pa so naši strokovni delavci že našli nov izvir, iz katerega se bo lahko pridobilo 300.000 DM kreditnih sredstev.

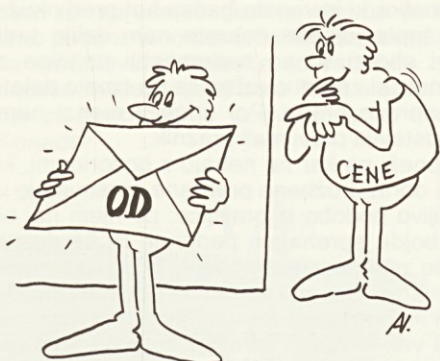
In složno smo se dogovorili, da bomo tovarniški praznik letos preselili iz domžalske športne hale v prekrasno Kamniško Bistrico in ga praznovali pod milim nebom. Praznovali ga bomo 26. septembra.

Poletne mesece smo izkoristili za investicijsko vzdrževanje. Precejšnja sredstva so bila porabljena za izolacije streh in fasad naših proizvodnih hal. Še vedno pa traja adaptacija barvarne križnih navitkov tako v gradbenih in instalacijskih delih.

SEPTEMBER

O spremembah in dopolnitvah samoupravnih splošnih aktov s področja delitve prihodka, dohodka, čistega dohodka in sredstev za OD in skupno porabo smo že razpravljali na delavskih svetih avgusta, zdaj pa jih obravnavamo še na zborih delavcev in sprejemamo na referendumu 22. septembra. Večina sprememb in dopolnitev stopi v veljavo že s 1. oktobrom, gre pa za kar pomembne reči:

- poveča se dodatek za nočno delo (povišanje iz 50% na 80% ter ukinitev konjunktturnega dodatka za nočno delo)
- nagrade ob odhodu v pokoj (sprememba osnove za izračun nagrade),
- jubilejne nagrade (sprememba osnove za izračun nagrade)
- dodatek za padanje delovnega tempa (spremembe osnove za izračun dodatka in možnost uveljavljanja višje stopnje tega dodatka, če se odločimo za predčasno upokojitve)

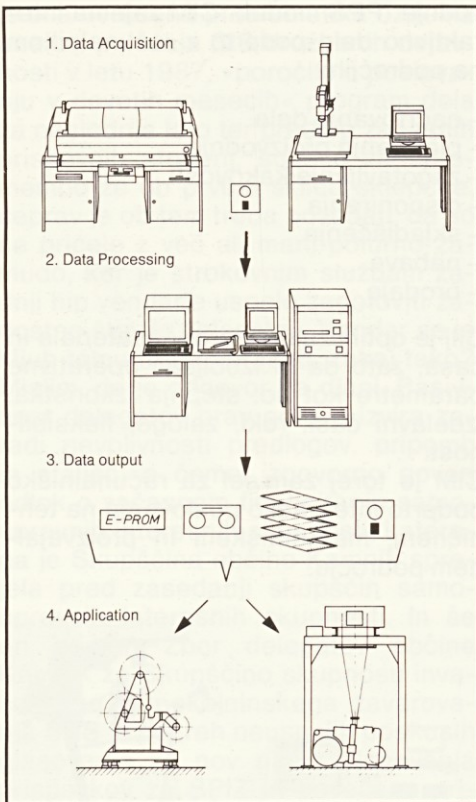

Ker smo dobro gospodarili, smo si zaslužili povišanje osnov OD za 20 % in poracun OD v višini 40 % povprečnih osebnih dohodkov v drugem četrtletju.

Že smo imenovali komisije za popis osnovnih sredstev in drognega inventarja, odobrili pa smo nabavo osebnega avtomobila Opel Omega. Tako se je naš Andrej odslej dalje začel ponašati z novo IDO.

V dopustniških dneh nam pomagajo mladi, med njimi je tudi simpatična Michelle, ki je k nam pripotovala celo iz Francije. Nekako tiho je v Zobno ambulanto Svilanit končno prišla tudi dr. Svatina.

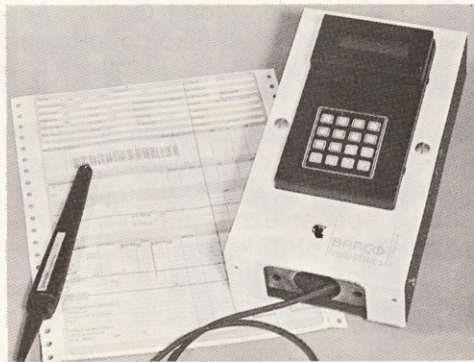
SGP Gradbinec, kamniški TOZD nas je obvestil o izgradnji novih stanovanjskih enot na Perovem. Rahlo zaskrbljeni se sprašujemo, kolikšna bo končna cena m², če že orientacijska znaša 700.000 din/m².

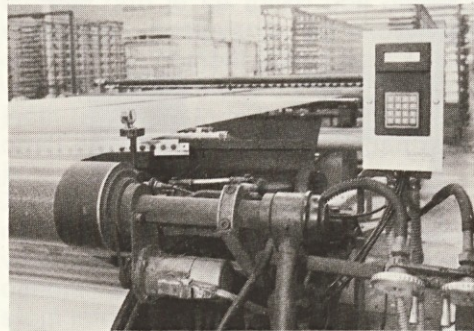
Slika 3

Nekaj primerov s področja informacione tehnologije za mehansko tekstilno področje kažejo slike:

Slika 2 prikazuje delovno postajo za oblikovanje raznovrstnih tekstilnih

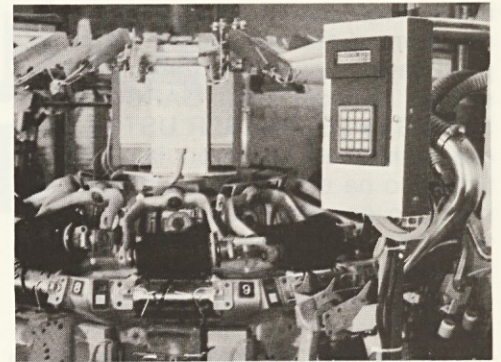
Slika 4a

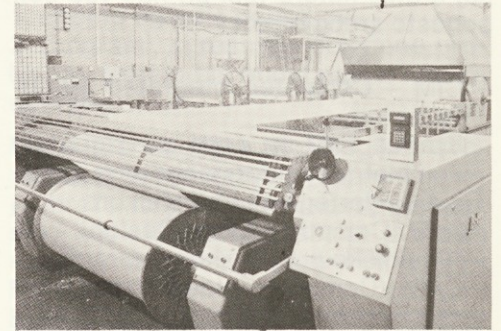
Slika 4b

vzorcev, slika 3 pa je shematski prikaz kako priti od izbranega (zamišljenega) vzorca do stkanega vzorca:

1. S pomočjo skenerja ali kamere prekopiramo izbrani vzorec (vzornica, slika iz revije, fotografija) na ekran

Slika 4c

Slika 4d

2. Preko grafične tablice oblikujemo vzorec po lastni zamisli ali pa spremenjamo izbrani vzorec. Programska oprema nam omogoča, da na enostaven način izberemo željeno vezavo (odpade zamudno risanje vzornic) in vzorec shranimo na eno

SVILANIT SKOZI LETO 1987

– spremembe izračuna faktorja delovne učinkovitosti v nekaterih primerih.

1. januarja prihodnje leto pa bomo imeli nov izračun faktorja delovne dobe ter obračun nadomestil za čas odsotnosti zaradi bolezni.

Obravnavali smo spremembe Pravilnika o reševanju stanovanjskih vprašanj delavcev, ki naj bi »pravičneje« reševal tovrstne probleme.

Dogovorili smo se za nove zneske jubilejnih nagrad za 10, 20 in 30 let dela; povečali smo jih za 60%.

Prvi jesenski mesec že napoveduje novo leto z predlaganim delovnim koledarjem za leto 1988; prvič uvaja za vse delavce 6 dni kolektivnega dopusta in prvič imata julij in avgust vse sobote dela proste!

Upokojeni člani kolektiva se odpravljajo na izlet v Zasavje. Dogovorimo se za hribovsko turo pred praznikom tovarne; je takšne vrste da bo pogumneže pripeljala naravnost z višin v dolino Kamniške Bistrice, kjer jih bomo pričakali manj korajžni. Izberemo še oktobrske nagrajence in vse je nared za praznik, ko nastopi tisti strašni 19. september, ki preko 100 naših sodelavcev priklene na postelje. Zastupitev z malico in okužba s salmonelo jih je popolnoma izčrpala, devet pa jih je moralo na nujno zdravljenje v bolnišnico. Vsi, ki nas huda salmonela ni prizadejala, smo ves teden pred praznikom sočustvovali z obolelimi sodelavci; soglasno smo se dva dni pred praznikom odpovedali praznovanju v Kamniški Bistrici in se odločili počakati nanje in sku-

Obiskala nas je Karavana solidarnosti

paj praznovati po »starem planu« v – domžalski hali 24. oktobra.

Od 22. septembra dalje je menza zaprta in kot v dobrih starih časih nosimo malico v vrečkah. Žalostni in potrti zremo v zaprta vrata naše menze, za katerimi se vršijo temeljita očiščevalna dela. Nekoliko lažje nam je, ko nam malico v vrečkah dostavlja »Planinka«, a nič ni tako dobro, kot tisto, kar je iz naše domače menze.

Tega meseca so naši kolesarji, okrepljeni z zunanji člani osvojili Grossglockner!

OKTOBER

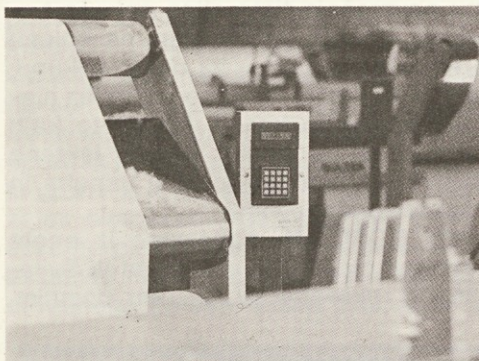
Naši oboleli sodelavci se vračajo na delo. Izgubili so precej kilogramov, zato so njihova lica upadla, v očeh pa jim ždiijo posledice prestanih bolečin. Obrat družbene prehrane prične z obratovanjem 5. oktobra; za hladno malico so še vedno na razpolago »dobrote« iz Planinke, na katero imajo sodelavci z »izbranim« okusom že pripombe; večina pa nas le seže po »Napredkovi« to-

pli malici, ki je vse drugačna kot pred okužbo: tople, dišeče dobrote nam delijo tudi novi obrazi, ki so nadomestili delavce z menze, ki zaradi okužbe še ne smejo delati s pripravo hrane. Pol urice v menzi nam predstavlja pravi mali praznik.

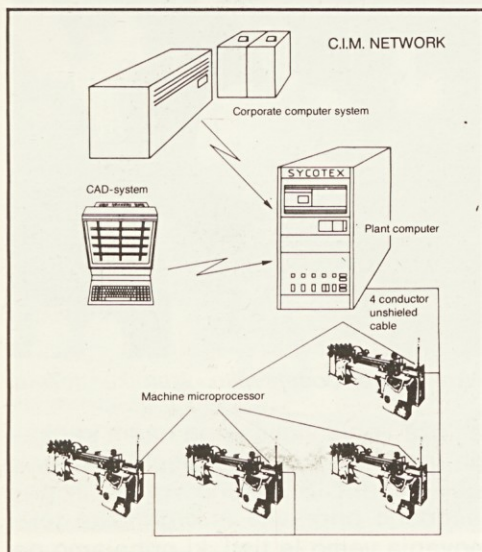
Zlobneži pa kar ne nehajo z govoricami, ki naš obrat družbene prehrane spreminjajo v srhljivo podobo iz pravljice; po njem naj bi se bojda sprehajale podgane in še druge hude zverine, skratka naj bi bil to naš hram svinjarje. Seveda so bili ob takšnih govoricah najbolj razočarani delavci iz menze, pa tudi vsi, ki nam človeško dostojanstvo ne dopušča, da bi se toliko spozabili in širili neresnične govorice. Kakšna miška je že kdaj bila na obisku, te nas še celo doma obiščejo, kjer je hrane precej manj. Prav nič niso bili »razpravljalci« o »strašnih pogojih« v menzi podobni cicibanu iz ŽUPANČICEVE PESMI... Če pa ne laže ciciban, potem je fant od fare, da le ne laže ciciban... Bili so ci-ci-ci-ci-ci-ci-fuj!

Kajti, sanitarna inšpekcija je ugotovila (22. 9. 1987), da higienski ukrepi v obratu družbene prehrane ne ustrezajo v celoti, a o kakšnih »oh in ah« packarijah ni bilo govora.

Pa naj bo dovolj o neprijetnih rečeh; posvetimo se prijetnejšim, med katere prav gotovo sodi tovarniški praznik; 24. oktobra smo zaploskali oktobrskim nagrajencem in jubilentom, se razvedrili ob prijetnem programu mekinjskih šolarjev in mladink, za katere Bine ugotavlja, da bi jim ne bil več kos v korakih, nato pa so nas zabavali poskočni takti ansambla Krt. Če je bilo pijače na mizah premalo jo je bilo mogoče dobiti še v

Slika 4e

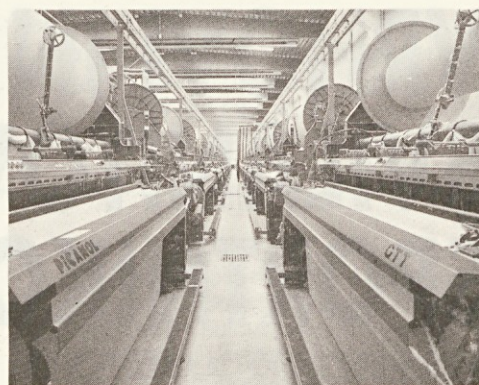
Slika 5

od izhodnih enot za shranjevanje podatkov (3.), ki služi kot osnova za elektronsko prebijanje kart.

4. Prebite karte uporabimo na tkalskem oz. žakardskem stroju, v primeru elektronskega žakarda pa nam kar ena od enot za shranjevanje podatkov služi kot vodilo žakardu za izdelovanje določenega vzorca. V tem primeru prebijanje odpade.

Slika 4 kaže mikroprocesorsko enoto, ki je univerzalna za tkalske, škroblilne, snovalne in previjalne stroje. Ta enota ima bikomunikacijsko funkcijo. To pomeni, da preko nje lahko pošiljamo informacije preko računalnika na vsak posamezni stroj (npr. preko obratnega računalnika lahko stroj ustavimo), z vsakega posameznega stroja pa lahko sproti črpamo povratne informacije o dogajanju na posameznem stroju, npr.: število zastojev, vrsto zastojev, produktivnost, zajemanje proizvodnje – enota DU5P služi tudi kot števec votkov, metrov ali obratov stroja.

Mikroprocesorske enote DU5P so z vseh strojev v obratu povezane na obratni računalnik in se tako kot samostojni modul vključujejo v celotno mrežo informacijskega sistema. (slika 5)

Slika 6

Slika 6 pa prikazuje specialno mikroprocesorsko enoto za frotir tkalske stroje, katera nepretrgoma kontrolira razmerje zank. V vsakem trenutku nam pove s kakšnim razmerjem tkemo. Ker je tudi ta enota bikomunikacijska, ji preko računalnika lahko povemo kakšna odstopanja v razmerju dopuščamo. V primeru da so meje prekoračene ta enota ustavi stroj. To je le majhen delček iz množice predstavljenih novosti na ITMI 87', katerega sem poskušala predstaviti tudi vam.

Silva Abram

baru ali sprednjem šanku, ker pa je bila tako poceni, smo denar lahko zapravljali še na srečolovu. Kolesarke so vam bile zato nadvse hvaležne, saj so si tako služile denar za popotovanje, pomislite, prav tja do Kanade!

Parček Stankovič zaključuje jesensko sezono v Moravcih

Mladi so nam pomagali okrasiti dvorano v Domžalah

V tednu pred praznikom si ogledujemo razstavo slik akademskega slikarja Alojza Berleca in s privoljenjem naših samoupravnih organov ena slika zamenja lastnika.

Po prazniku se posvetimo nakupu svinjskih polovic, ki so letos manjše, pa zato manj mastne in je »narod« bolj zadovoljen.

Čisto na koncu pa na zborih delavcev obravnavamo še periodični – devetmesečni obračun poslovanja. Celotnega prihodka je že 16.329.579.729 din kar pomeni 213% na leto 1986 in 129% na plan 1987. Zato si delimo sredstva po periodičnem obračunu v višini 61,5% povprečnih OD v III. kvartalu in s 1. oktobrom povišamo osnove za 20%.

Tako je s to rečjo: če pridno seješ in obdeluješ, tudi imaš kaj požeti!

A da bi nam dobri rezultati ne stopili v glavo, že poslušamo obete v težke čase, ko se bomo morali vsi skupaj pošteno potruditi, da bomo izdelovali najboljše blago po ceni, ki bo potrošnikom v velikem pomanjkanju denarja še dosegljiva.

Uredimo še nova prodajna mesta v Modni hiši in Maksimarketu, v komerciali pa kuhajo kavo našim poslovnim partnerjem na novem štedilniku KEKEC.

Končana je tudi adaptacija barvarne križnih navitkov! Novo mostovno dvigalo je dobra pridobitev za racionalno delo barvarne in izkoriščenost barvnih aparatov.

NOVEMBER

V konfekciji frotirja primanjkuje dela. Že prihaja do storniranih naročil za november

in december. Plašče je veliko na zalogi. Na zahodno evropskem trgu je vse več konkurence iz Grčije, Turčije in Brazilije, ki ponujajo plašče po mnogo nižjih cenah. Zato delavci iz konfekcije začasno menjajo svoj delovni prostor z mesti v drugih delovnih enotah, pričakujemo pa (in seveda si tega vsi skupaj močno želimo), da bo po novem letu bolje.

Nabavili bomo šest šivalnih strojev iz uvoza (4 za konfekcijo, 2 za šivalnico) v višini 58.945 DM in šest žakardov. Člani DS TOZD FROTIR so bili ob tej priložnosti seznanjeni o »lizing« poslu, po katerem bomo opremo tudi uvozili. Da ne bo pomote, ne gre za lizanje lizik, ampak za čisto resno in pravo finančno poslovanje.

V zasluženi pokoj je odšlo 20 tkalskih strojev s pripadajočimi žakardi, unifili in elektromotorji, na upokojitev pa se pripravlja tudi naš dolgoletni sodelavec Seljak Bogdan

V veselju razpoloženju je naš sodelavec Bogdan zanesljivo pozabil na to, da bo zadnji delovni dan v novembru, čisto zares zadnji – »Svilanitov« seveda!

VRHOVI IN VZORI ŠVILANITOVIH ŠPORTNIKOV

Dragi moški »vršički in vzorčki«, s čim vam se naj odkupim za neljubo napako iz zadnje številke Kamniškega tekstilca; da sem vas nesramnica kar tako prezrla in svoj hvalospev namenila le mojim športnim sotrpinkam.

Da ne bo zmote: do napake je prišlo zaradi tehničnega škrate, ki nikakor v omejeni prostor za prispevek ni mogel stlačiti vse besedilo, ki sem ga namenila. Saj me poznate; sem prava čveka in sem obljubo, ki sem jo dala mojemu sodelavcu Frenku, da bom o »Vrhovih in vzponih« napisala le tipkano stran in pol, »snešla«. Napisala sem polne tri strani, zato je polovica prispevka ostala za današnjo objavo. Ampak lepo vas prosim, kako naj o tako prizadevnih športnih prijateljih napišem le nekaj stavkov, ko pa je o njih toliko treba napisati. Mi boste odpustili?! Zdaj pa k delu: kdo so torej moški športni vrhovi in vzori v Svilanitu:

Dragan MEJAČ, naš gasilec, zna poleg gasilskih mojstrov in še marsikaj drugega. To je dokazal tudi na športnih prizoriščih, saj je med »svojimi mladci« čisto na vrhu. Dragan je vedno opremljen s fotoreportersko »škattlo« iz katere nastajajo spominki, ki bodo za vse čase govorili o naši športni aktivnosti. Tudi o njegovi, ki mu je zaslužno prinesla naslov NAJ VETERANA v letu 1987.

Jože ZVER, sodelavec iz komercialne službe si je naslov NAJ ŠPORTNIKA Svilanita letos zadnjič priboril. Pa ne zato, ker je Jožetu zadosti športnih iger, ampak zato, ker prihodnje leto že prestopa k veteranom. Jože je prekaljen športnik, pred leti še ne tako univerzalen, zdaj pa je odličen prav v vseh športnih panogah. Ker včasih ni najbolje kegljal, je začel trenirati tudi kegljanje, kolesari na vso moč, da vsakič preklinja »strupene palčke«, ki

mu povzročajo tisto silno pekočo bolečino v prsih. Jožeta sem na kolesu pred leti »namazal« za nekaj sekund, lani je on mene, letos pa zopet jaz njega. Bom videla, kaj bo drugo leto, kajti Jože mi je že obljubil revanš! Iskrene čestitke Jožetu za športne uspehe in njegovo prizadevnost.

Jože GORIČAN, sodelavec iz enote vzdrževanja je tudi star prijatelj Svilanitovih rekreativcev. Od kar pomnim,

»Vrh« Dragan podaja roko »vzorniku« Jožetu

je Jože »prva violina« pri naših kegljačih, pa ne le kot »glasbenik«, ampak tudi dirigent. S kakšno vnemo in gorečnostjo pripravlja in organizira tekmovanja vemo le tisti, ki prihajamo na kegljišče. Jože se je v zadnjem času

SVILANIT SKOZI LETO 1987

dan, ki je bil s tovarno od njenega nastanka.

Komisija za družbeni standard ima tokrat z razporejanjem delavcev na zimovanje manj dela kot pred poletjem. Veliko število prijavljenih za zimske počitnice v planinah nam ponovno potrjujejo, da bomo morali čimprej poskrbeti še za kakšen prijeten zimski kotic. Navala za Čateške Toplice ni, žal pa smo morali hišico v Moravcih za čez zimske dni zapreti za dopustnike.

Obetani ukrepi, paketi in nasveti ZIS končno pridejo na svetlo, nekatere odločitve se nerazumljive; bojim se, da se bodo v praksi izkazali, kot že mnogokrat dosedaj, za neučinkovite. Modeli stabilizacije in protiinflacije se pri nas menjajo kot modna muha, a počakajmo zdaj še na to, bomo videli, kaj nam bo prinesla.

V obratu družbene prehrane pa spet lahko kupujemo sendvič, jogurt, vipi, mleko in Radensko, a ne za denar. V blagajni moramo kupiti bone: kot pa pravijo naši v menzi, je promet upadel. A brez tega ukrepa ni šlo, saj delavci ki pripravljajo hrano ne morejo barantati še z denarjem.

Povišamo si cene brisačam in metražnemu blagu, inventura osnovnih sredstev in drobnega inventarja pa prikazuje manjko. Tako bodo morali ugotovljene manjke iz sklada skupne porabe pokriti zadolženi delavci oziroma delavci, ki so manjke na svojih dopustovanjih povzročili.

Plan režijskih proizvodnih in neproizvodnih delavcev v letu 1988 izkazuje: zmanjšanje dveh delavcev v šivalnici, povečanje dveh

na škrobljenju v tkalnici, povečanje za 1 delavko v konfekciji – modelarko, povečanje dveh delavcev – kurjača in elektronika v enoti vzdrževanja in energetike. Zaradi nujenja uslug ogrevanja za Invalidni dom in Zdravstveni dom Kamnik morajo naši kurjači sprejeti štiriizmensko delo, za ta posebni delovni čas pa se jim bo obračunal 5% konjunkturni dodatek. Sicer pa bo v letu 1988 delalo 15 delavk tudi ponoči (5 na izmeno), a zaradi montaže novih tkalskih strojev bo ekipa pridnih nočnih mravljic v prvih treh mesecih leta več kot podvojena.

DECEMBER

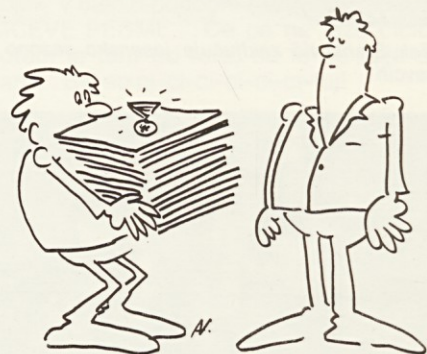
Prve decemberske dni z nestrpnostjo čakamo na kamione z novimi 16 tkalskimi stroji Saurer iz Francije. To še toliko bolj, ker je od časovnega prihoda odvisna višina stroškov carinjenja zaradi novega deviznega tečaja. To je naša letošnja največja investicija: tkalski stroji so opremljeni z 12 žakardi za tkanje najzahtevnejših kvalitet valka in barvastih bordur, ostali štirje pa so opremljeni z listovkami.

Žal decembra ugotovljamo, da nam ni uspelo pridobiti dodatnega delovnega prostora za sedaj tako utesnjeno konfekcijo fritirja. Kaže, da birokratski mlini pridobivanja vseh mogočih soglasij meljejo vseprepočasi ali pa morda sami premalo poskrbimo za uspešno pridobitev le teh.

Pa se ob zaključku leta ozrimo še po nekaterih proizvodnih dogajanjih v iztekajočem se letu:

Dobavitelji preje Predilnica Litija, Gorenjska predilnica Škofja loka in Pamučna predilnica Glina so nas dobro oskrbovali z vsemi potrebnimi številkami preje in zadostnimi količinami. Skoraj skozi vse leto so strokovni delavci reševali vprašanje kvalitete preje Nm 50/2 za velur tkanino. Skupaj s strokovnjaki predilnic si prizadevajo za pridobitev takšne mešanice te preje, ki bi po odstrigu zank zadostila kvalitetnim zahtevam velur plaščev. Žal se še vedno iščejo rešitve kvalitete za velur artikel Laba.

Nabavna služba je normalno in pravočasno poskrbela tudi za vsa pomožna sredstva in barve; kot kaže, je sistem dokaj dober in utečen, stroški le-teh pa so bili v letošnjem letu v stalnem porastu, kar se še bolj kaže po devalvaciji naše valute.

V decembru imamo veliko dela s pisanjem predlogov delavcev za državna odlikovanja. Za vsakega predlaganega kandidata je treba napisati deset izvodov predloga, zato

posvetil tudi zelo popularni športni rekreaciji – balinanju. Letos je bila – prvič organizirana občinska liga in kar na samem začetku z »našimi« osvojil tretje mesto. Jože ni tako univerzalen športnik kot njegovi predhodni »vrhovi in vzori«, a je zanesljivo najbolj univerzalen simpatizer vseh športnih zvrsti. Jože ne plava, a je vedno s plavalci in je glavni merilec časov, Jože ne vozi dirkalnega kolesa, a zna premagati s

Nepremagljiv na teniškem igrišču – Jože Zver

nam zmanjkuje ustreznih obrazcev; zmanjkalo jih je na občini, v knjigarni, tako da opustošimo trgovine s tem »blagom« v bližnji in daljnji okolici. Pa bi nas naši državniki radi spravili iz krize; le kako, če pa sami za takšen postopek zahtevajo goro nepotrebnih oziroma enakih podatkov... pomislite, deset enakih papirjev za enega delavca!

Le naši malčki se ne menijo za stiske odraslih. Niso jim mar ukrepi, novembrska devalvacija dinarja, decembrski predlogi prispevnih stopenj za prihodnje leto in ni jim jasno, zakaj nas odrasle boli glava. Sami namreč nestrpno pričakujejo Dedka Mraza, ki jim bo zanesljivo kaj lepega prinesel. Njim že, saj Svilanitov Dedek Mraz pride 20. decembra v Kino dom Kamnik, kjer jim bodo naši mladi sodelavci prikazali igrice, ki jo že vneto študirajo.

Kaj pa bo Dedek Mraz prinesel nam? Bomo videli, ampak lepo vas prosim, ne pričakujte preveč, po zadnjih izkušnjah so deč nam bo kvečjemu kaj vzel!

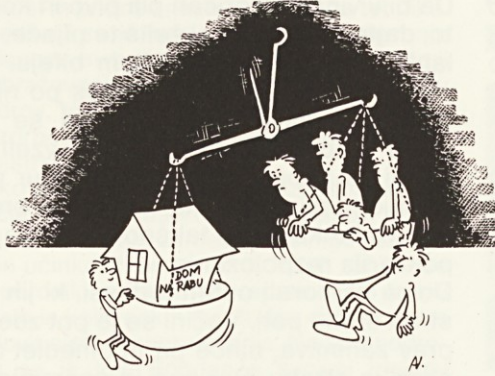
Pa srečno!

Ivana Skamen

čisto navadno kolesarsko »koreto« vse klance. Ni v »prvem moštvu« odbojarske ekipe, a je vedno z njimi, da jih vzpodbuja; ne teče, ampak stoji ob progi s štoparico v roki...

Take ljudi potrebujemo, a so žal redki. A imamo Jožeta, zato si je pošteno in po pravici prislužil naslov NAJVZORNEJŠI ŠPORTNI DELAVEC v Svilanitu. Imam imenitno športno tovarišijo.

ŽELEZO KUJ DOKLER JE VROČE!

no izolacijo, tako da sobe niso več podobne savnam, ki jih greje vroče jadransko sonce. Ker vsa prizadevanja za izboljšanje standarda v počitniškem domu na Rabu spremljam samo kot občasni uporabnik storitev v tem domu, mi niso znana vsa večja in manjša vzdrževalna dela, ki so bila potrebna, da je dom vsaj tak kot je.

Kljub znanim podatkom o visokih stroških vzdrževanja počitniškega doma, je verjetno najbolje, da ga obdržimo. Ugotavljamo, da bi s prodajo počitniškega doma zaslužili komaj toliko, da bi kupili dve ali največ tri garsonjere. Sedaj lahko v domu istočasno preživi dopust sedem ali osem članov kolektiva s svojimi družinami. Zato bi morali zagotoviti ogromna dodatna sredstva, če bi hoteli nadomestiti kapacitete, ki bi jih izgubili s prodajo doma na Rabu. Vsi pa vemo, da kljub precejšnjim možnostim ne moremo ugoditi vsem prošnjam za počitnikovanje v naših prikolicah, garsonjerah in domovih.

Čudno pa se mi zdi, da je tov. Kondu popolnoma jasno, kaj bi storil z našim domom dober gospodar. Prepričan sem, da je imel tov. Konda kot vodilni delavec v času, ko smo ta dom kupovali vse podatke v kakšen nakup se spuščamo. Zakaj ni že takrat opozoril člane delavskega sveta, da naj se obnašajo kot dobri gospodarji in jim odsvetoval nakup tega doma, ki je imel že takrat vse pomanjkljivosti, ki jih sedaj našteva. Tako pa se tudi on obnaša, kot nekateri naši upokojeni politiki, ki nam v svojih spominih ponujajo recepte za rešitev iz krize, teh pa sami sploh niso poskušali uveljaviti takrat, ko so imeli možnost in dolžnost, da ukrepajo po svoji vesti.

Albin Pirš

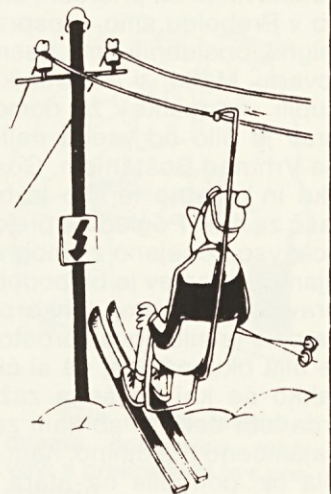
HUMOR

– Doma so. Ravno skrivajo steklenice s pijačo.

– Zdaj bi bil pa že čas, da bi dali popraviti uro na stolpu!

Brez besed

PREKRASEN IZLET Z »NAPAKO«

Skozi okno prvega nadstropja sem opazovala veseli živ-žav na tovarniškem dvorišču. Spominjal me je na lastovice, ko se zbirajo, preden poletijo v tople kraje. Prijetno je bilo opazovati naše upokojene člane kolektiva, tako prazneje oblečene, z nasmehi na ustih, ko so zasedali jeklenega konjička na štirih kolesih, ki jih bo vsak trenutek popeljal na enodneveni potep po Štajerski in Zasavju. Iz vselega »žvrgolenja« sem sklepal, da so se veselili srečanja in rajžanja po naši lepi deželi.

Žal »lastovic« po vrnitvi v domači kraj nisem imela priložnost slišati, a prihodnjega dne sem od naših sodelavcev, ki so jih spremljali na izletu, slišala le najboljše: da so bili zadovoljni, da so marsikaj videli in imeli dovolj časa za klepet in veseljačenje in se za nameček naužili naravnih biserov s katerimi mati narava na Vrh nad Boštanjem ne skopari.

Zato me je prispevek upokojenega člana kolektiva v zadnji številki Kamniškega tekstilca nemalo presenetil, saj sem o srečanju in izletu upokojencev prvič slišala kot o »ponesrečeno izbranam potovanju«.

Presenečena pa nisem bila samo jaz, ampak je kritična puščica oplazila tudi moje sodelavce, razjezila pa tudi naše »upokojene popotnike«, ki so mi o »ponesrečeni« verziji izleta povedali še svojo:

»Doživeli smo prekrasen dan; kopica prelepih doživetij je bila polna do vrha: prijeten stisk rok s svojimi nekdanjimi sodelavci je bil prisrčen, okusno malico v Preboldu smo »pospravili« kot bi mignil, prisluhnilo smo pesmi strojev v tovarni Metki, v »Jutranjki« pa smo kupili »odpustke« za domov. Pravzaprav je bilo od vsega najlepši vzpon na Vrh nad Boštanjem. Gostišče z veliko in prijeto teraso je bilo kot nalašč za nas. Pogled na prekrasno okolico, vso posejano z vinogradi in krošnjami kostanjev je bil podoben kraju iz pravljice. Peli smo lahko po mili volji, za ples je bilo dovolj prostora in hrana je bila okusna. Kaj pa si človek sploh lahko še kaj boljšega zaželi! Mnoga trda leta dela, ki so nam zagotovila le zajamčeno pokojnino, nam niso ustvarila oz. ponudila na stara leta veliko takšnih dni, kot je bil ta. Seveda je nemogoče zahtevati od gostitelja, da takšnemu številu ljudi hitro postreže, a če si v prijetni družbi, čas čakanja hitro mine. Še opazili nismo, da je bilo sploh treba kaj čakati.

Menimo, da naj nezadovoljneži prihodnjic sedejo v svoj avto, ki jih bo popeljal kamor bodo pač sami želeli. Da bi v vinskih goricah pili pivo in kokto, dajte no mir. Če si želiš te pijače, jo lahko dobiš že v najbližjem bifeju. O vinski kapljici pa le še to: nas po njej ni bofela glava, nekaterim pa se je zdela tako imenitna, da so jo vzeli s seboj za popotnico domov. Komur pa ponujena pijača ni bila všeč, bi si prav gotovo lahko izbral takšno, ki mu ne bi pokvarila razpoloženja.

Doma bi morali ostati tudi vsi, ki jih je strah strme poti. Večini se je pot zdela prav zanimiva, nihče pa ni omedlel od skrbi in strahu. Pot nas je spominjala na pot, ki pelje proti Staremu gradu v Kamniku, pogled z »Vrha« pa za nič na svetu nebi zamenjali za kakšno »oštarijo«, kjer bi sicer imeli na zalogi tudi pivo in kokto.

Večina nas je bila zadovoljna z izletom. Celo več kot to: zdelo se nam je prekrasno, zato naj si organizatorji ne delajo sivih las zaradi nergačev, ki imajo pač svoj okus.

Sicer pa cenimo vašo skrb za nas, predvsem pa se nam zdi lepo, da sadove svojega dela želite podeliti z nami. Prijetno je dobiti od tovarne poštno nakaznico, s katero nas obveščate, da ste nam nekaj denarja namenili za počitnice, rojstni dan bi ne bil pravi, če iz tovarne nebi prejeli voščilnice in prav radi zamenjamo tisti novoletni listič za izdelke »naše« tovarne, saj si tako ozaljšamo police z brisačami. Še posebej smo vaših pozornosti veseli zato, ker nam s tem izkazuje svoje spoštovanje do žuljev, ki smo jih pustili tovarni in vam, zato vam od srca želimo, da bi kot doslej znali poiskati pravo pot iz zapletenih gospodarskih in političnih ukrepov.«

Tako so nam hiteli pripovedovati nekateri naši upokojeni člani kolektiva, na koncu pa je zrela mladenka pristavila: »Prekrasen izlet, ampak z eno napako! Tri tedne prekmalu smo se odpravili na izlet, kajti po pripovedovanju domačinov, bi čez tri tedne ne le občudovali krošnje kostanjev, ampak bi nam te natresle tudi svoje sadeže«!

Za konec, avtorju prispevka Srečanje upokojencev Svilanita, objavljenega v Kamniškem tekstilcu št. 9-10 sledi:

Za srečanje oziroma izlet upokojencev naše tovarne smo se organizatorji dobro pripravili. Z izvajalci programa smo navezali osebne in ne telefonske stike. Kvaliteta hrane in pijače sta bili dogovorjeni, a ne pogodbeno kot ste predlagali. Dogovorili smo se, kot se za odrasle, poštene in neoderuške ljudi spodobi. Menili smo namreč, da samoupravno oziroma pogodbeno dogovarjanje za pogostitev sodelavcev ni potrebno, kajti na papirju ni mogoče zapisati vseh tistih drobnih pozornosti gostitelja, ki jim pravimo ne le gostinska, ampak tudi srčna kultura. Izlet je imel strokovno vsebino, kulturno vsebino pa si lahko razlaga vsak po svoje: starejši ljudje so v svojem življenju že marsikaj doživeli in videli, veliko jih je živel v revščini in pomanjkanju, zato zanje ogled znamenitih »starin« ni preveč zanimiv; za ogled muzeja, kraja pa bi potrebovali precej več časa, kot ga je v enem dnevu na razpolago. Za nekatere ljudi je kultura tudi prekrasen pogled na naravo, stoletne kostanje, obrodele vinograde, košček slovenske zemlje, tako drugačnega od našega v tem gorenjskem kotu.

In kraj, Vrh nad Boštanjem, kjer niso naši popotniki samo pokosili in odbrzeli v drug kraj, je bil kot nalašč za sprehod in razgibanje.

Pa brez zamere, a žal bi mi bilo, da bi nam izlet naših upokojenih članov kolektiva ostal v spominu, kot ga je zapisal tov. A. Konda. Vse to kaže, da se je tako slabo zapisal v spomin le redkim.

Ivana Skamen

Kamnik 7. 12. 1988

Naj vas do vas se oglašava zaradi izleta, da se sedaj smo bili k vsem odložitve kamorkoli soj Slovenija je lepa (in se bova udeležili) hraba va dopis in

Issem srečno kdruva Novo leto 1988

Strahor Pepa in
Lagor Marija.

**Upokojili
so se**

V SVILANITU VEDNO V PRVIH VRSTAH

Kolikokrat je tov. Seljak segel v roko svojemu dolgoletnemu sodelavcu ali sodelavki – v zahvalo in željo, za lepo jesen življenja. Zdaj smo segli v roko tudi njemu, z isto zahvalo na ustih.

V letošnjem letu se je iztekla delovna doba tovarišu SELJAK Bogdanu, direktorju temeljne organizacije Frotir. Ko odhaja v pokoj je prav, da se v kratkih obrisih spomnimo njegove bogate delovne poti. Leta 1948 se je zaposlil v Oteksu v Šmarci in se priučil za tkalca. Takrat se je tkalo na ročnih statvah in na statvah, ki so jih prilagodili za tkanje frotirja. Zaradi izrednega smisla za tehnologijo ter trdne volje in težnje po stalnem izpopolnjevanju tehnike tkanja je napredoval v mojstra. Z ostalimi sodelavci se je trudil tehnično dopolnjevati statve za doseg kvalitete, kot so jo dobivali na ročnih statvah, seveda ob večji proizvedeni količini izdelkov. Kljub takratnim težkim klimatskim pogojem, slabim prostorskim pogojem, težavam z materialom je v veliki meri

z ustvarjalnim delom tov. Seljaka in njegovih sodelavcev rasel razvoj tehnologije tkanja. Starejši delavci se še dobro spominjajo takratnih težav, saj ni bilo na razpolago dovolj pomožnih sredstev oziroma pripomočkov, pa tudi splošni družbeni standard delavcev je bil na nizkem nivoju. V času, ko so nameravali Svilanit razširiti na območju Šmarce je tov. Bogdan napredoval v obratovodjo tkalnice. Pri svojem delu se je stalno izpopolnjeval in želja po vse večjem strokovnem znanju ga je privedla do šolanja na tekstilni tehnični šoli, ki jo je končal in pridobil naziv tekstilnega tehnika. Vseskozi se je zavzemal za izobraževanje delavcev in tudi sodeloval pri organizaciji izobraževanja predvsem osnovnih profilov kadrov, to je tkalcev, previjalcev, posebno pozornost pa so namenjali izpopolnjevanju mojstrskega kadra.

Tako kot je rasel obseg proizvodnje in vse večja pestrost asortimana izdelkov, toliko bolj se je kazala zahteva po čimbolj smotni in učinkoviti proizvodnji. Iz teh zahtev se je porodilo sistematsko spremljanje kvalitativnih in količinskih rezultatov dela in s tem celovit sistem nagrajevanja. Na tem področju se je tov. Bogdan s svojimi idejami vključeval kot obratovodja in tudi kot član in predsednik komisije za nagrajevanje. Zaradi vsestranskega vključevanja v poslovanje temeljne organizacije je leta 1980 stopil na njeno čelo, ko je prevzel funkcijo direktorja temeljne organizacije Frotir, ki je pod njegovim vodstvom vseskozi dosegala lepe poslovne rezultate.

Sedaj, ko odhaja še ves čil v zasluženi pokoj, se mu zahvaljujemo za ves njegov delovni doprinos in mu želimo še mnogo zdravih let življenja.

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta, se vsem sodelavkam in sodelavcem zahvaljujem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Branka Balantič

Dobrodošli med nami

V pričetku decembra je pričel z delom v naši delovni organizaciji TURK Alojz, ključavničar, ki ima že daljše delovne izkušnje pri raznih ključavničarskih in monterskih delih. Sprejet je bil na dela in naloge ključavničarja za vzdr-

ževanje barvnih in oplemenitilnih strojev. To je zanj novo področje dela, vendar smo prepričani, da bo na osnovi predhodnih izkušenj in z dobrim vključevanjem v delo lahko uspešno opravljal nove delovne naloge. Kot vajenec kovinarske stroke se je pri Alpremu izučil za splošnega ključavničarja. V času, ko je bil zaposlen v Alpremu je odslužil tudi vojaški rok, kot artilerijski mehanik. Ko je odslužil JLA in nadaljeval z delom v svoji prvotni organizaciji se je kmalu z družino preselil v Vipavo in se zaposlil v Splošnem kovinarskem podjetju Ajdovščina, kjer so izdelovali bolniške postelje. Kasneje se je zopet vrnil v Kamnik in delal v svoji prvi DO Alpremu, kasneje pri zasebnem obrtniku Šraj Martinu in v kamniški Zarji. Vseposod je marljivo delal in si pridobival delovne izkušnje. Za razne druge aktivnosti nima preveč časa, saj je v številni družini polno opravkov in dela.

Alojz Jerman

HUMOR

– Naredi to, naredi ono! Ali misliš, da sem oče!

– Moje žene so se odločile za shujševalno kuro in so doslej shujšale že 460 kil.

– Tale model imamo z dvema dolžinama rokavov: s prekratki in s predolgimi!

ZA SPOMINSKI ALBUM

Kako smo zadovoljni
z letom 1987
in kaj si poleg zdravja
še želimo
v letu 1988

Marija ZAVASNIK,
kontrolni oddelek
Kaj slabega v letoš-
njem letu skoraj ne
morem reči. V letu
1988 bom prazno-
vala 30 let dela v
Svilanitu in sem
mišljenja, da se
imamo dobro, prič-
akujemo le težje
čase, ki pa si jih si-
cer ne želimo.

Majda MLAKAR,
konekcija frotirja
Leto 1987 mi bo
ostalo v spominu po
dobrem osebnem
dohodku in pogosti
delitvi dobička. Sli-
šati je, da imajo v
drugih DO slabše
rezultate poslova-
nja in osebne do-
hodke in si realno
lahko želimo pri nas
le to, da bi tako
ostalo.

Lojze GOLOB,
obrat družbene pre-
hrane

Na letošnje leto me
bo spominjalo roj-
stvo sina, kmalu pa
tudi ne bom pozabil
na zastupitev s
hrano in si bom
»Salmonelo« zapo-
mnil kar za nekaj
časa. Zadovoljen
sem s tem kar ima-
mo in si želimo, da le
ne bi bilo slabše.

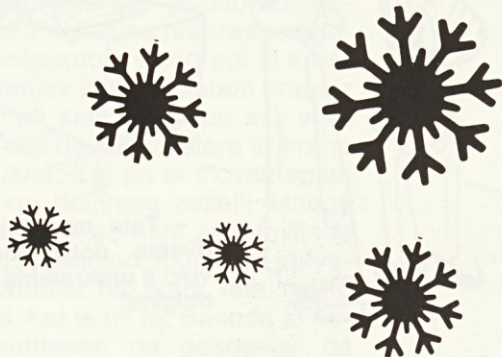

Marija SERŠA, pripravljalnica:

Z letom, ki se izteka, sem zadovoljna. Želim si, da bi bilo v domovini in v svetu manj težav in grozot. Težko mi je, ko po televiziji gledam lakoto in vojne, kako mora biti ljudem, ki to doživljajo?! Za delo v tovarni pa si želim le to, da bi sistem kontrole kvalitete bil bolj smiselen in da za manjše in nepomembne napake ne bi bila tako prizadeta pri osebnem dohodku!

Marija CIGLER, tkalnica frotirja

Časi so sicer slabši, kot so bili, vendar mislim, da smo z razmerami v naši delovni organizaciji lahko zadovoljni. Širše gledano pa me spremljajo iz dneva v dan cene, cene, nove cene, cene... Želim si, da ne bi bilo slabega materiala in da bi v širši družbi boljše delali; mislim, da nam »Agrokomerco« niso potrebni in da nas iz težav lahko reši le boljše delo.

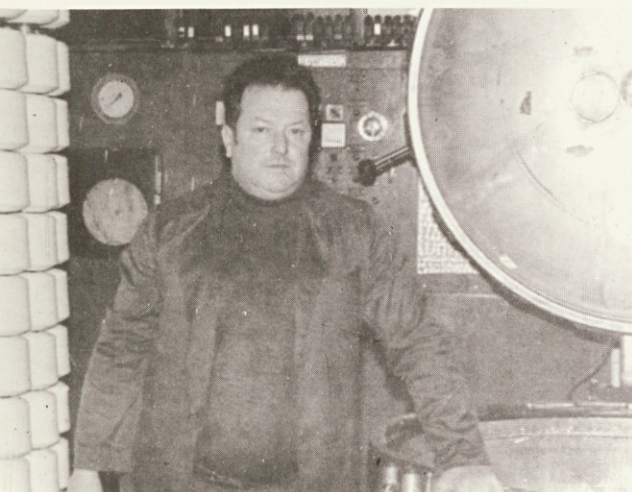
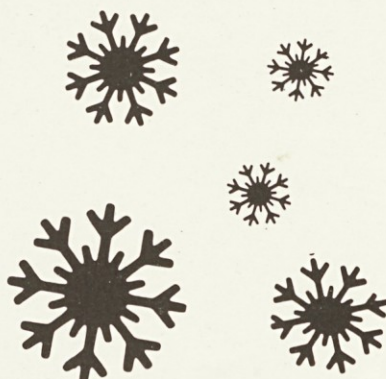

Sonja VRHOVNIK,

šivalnica

V letu 1987 smo imeli prometno nesrečo, ki sicer ni imela težjih posledic, toda vseeno bo ostala za nekaj časa v spominu. Z delom pa sem zadovoljna, saj imamo dobre osebne dohodke. Da bi le ostalo tako, kot je bilo in da bi bil sin priden.

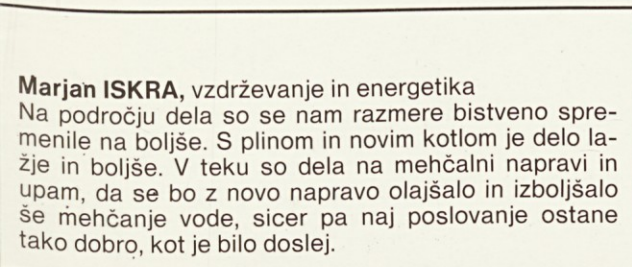
Janez LUŽAR; barvarna

Vsako leto prinese nekaj dobrega in nekaj slabega, zato tudi leto 87' ni bilo izjema. Mislim, da smo pa v glavnem lahko zadovoljni. Pogoji dela so se nam z modernizacijo strojev precej spremenili na boljše. Kaj več kot imamo, si verjetno že težko želimo, če svoje želje le postavimo v vsaj malo realna razmišljanja. Želim si, da bi imeli delo in ohranili dobre rezultate poslovanja.

Marinka KIMOVEC,
šivalnica

Imam delo, ki ga rada opravljam, v tovarni imamo dobre osebne dohodke in v enoti se dobro razumemo. Bi s tem lahko bili nezadovoljni?! Želim si, da bi bilo še dolgo tako!

Marjan ISKRA, vzdrževanje in energetika

Na področju dela so se nam razmere bistveno spremenile na boljše. S plinom in novim kotlom je delo lažje in boljše. V teku so dela na mehčalni napravi in upam, da se bo z novo napravo olajšalo in izboljšalo še mehčanje vode, sicer pa naj poslovanje ostane tako dobro, kot je bilo doslej.

Ivanka PAVIČ, pripravljalnica

Poslovanje delovne organizacije je bilo uspešno in to je dovolj dober razlog, da smo lahko zadovoljni. Naj le tako ostane še naprej!

Ančka BALANTIČ,
tkalnica svile

Zadovoljna sem z dobrimi rezultati poslovanja tovarne in s tem povezanimi dobrimi osebnimi dohodki. Zaradi družinskih razmer bom odšla iz delovne organizacije, z zaskrbljenostjo pa spremljam dogajanja s cenami, rastjo življenjskih stroškov in vedno težji pogoji.

Svilanit

61240 KAMNIK, KOVINARSKA 4, JUGOSLAVIJA
TEL.: (061) 831-711 / TELEX: 31 318 YU FROTIR